

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1456/2001 van de Raad van 16 juli 2001 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2549/2000 tot vaststelling van aanvullende technische maatregelen voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse Zee (ICES-sector VIIa)** 1
- Verordening (EG) nr. 1457/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 2
- ★ **Verordening (EG) nr. 1458/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot afwijking van sommige bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2700/93 en van Verordening (EG) nr. 2342/1999 ten aanzien van de uitvoering van de premieregelingen in de sectoren schapen- en geitenvlees en rundvlees, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2342/1999** 4
- ★ **Verordening (EG) nr. 1459/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 1046/2001 tot vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sectoren varkensvlees en kalfsvlees in Nederland** 7
- Verordening (EG) nr. 1460/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen 8
- Verordening (EG) nr. 1461/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 10
- Verordening (EG) nr. 1462/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren 12
- Verordening (EG) nr. 1463/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië 14
- Verordening (EG) nr. 1464/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees 16
- Verordening (EG) nr. 1465/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 18

Verordening (EG) nr. 1466/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen	20
Verordening (EG) nr. 1467/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen in de sector granen	23
Verordening (EG) nr. 1468/2001 van de Commissie van 17 juli 2001 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag	24
★ Richtlijn 2001/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2001 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten	26
Verklaringen van de Commissie	35
★ Richtlijn 2001/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 juni 2001 houdende 21e wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (stoffen die als kankerverwekkend, mutageen of vergiftig voor de voortplanting zijn ingedeeld)	36
II <i>Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing</i>	
Raad	
2001/539/EG:	
★ Besluit van de Raad van 5 april 2001 inzake de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (Verdrag van Montreal)	38
Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer	39
Commissie	
2001/540/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 9 juli 2001 tot wijziging van Beschikking 98/634/EG tot vaststelling van de milieucriteria voor de toekenning van de communautaire milieukeur voor matrassen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1610)	50
2001/541/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 9 juli 2001 houdende negende wijziging van Beschikking 95/124/EG tot vaststelling van de lijst van erkende viskwekerijen in Duitsland ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1770)	51
<i>Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie</i>	
2001/542/GBVB:	
★ Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 16 juli 2001 betreffende een verbod op de afgifte van visa aan extremisten in de FYROM	55
2001/543/GBVB:	
★ Besluit van de Raad van 16 juli 2001 tot intrekking van Besluit 1999/74/GBVB van de Raad betreffende de uitvoering van Gemeenschappelijk Optreden 97/288/GBVB inzake de financiering van een communicatiesysteem voor alle leden van de Groep van Nucleaire Exportlanden die geen lid zijn van de Europese Unie	56

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 1456/2001 VAN DE RAAD
van 16 juli 2001**

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2549/2000 tot vaststelling van aanvullende technische maatregelen voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse Zee (ICES-sector VIIa)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De voorwaarden die zijn gesteld in Verordening (EG) nr. 2549/2000 ⁽⁴⁾ moeten ervoor zorgen dat de selectiviteit van het in de Ierse Zee gebruikte vistuig zodanig is dat weinig jonge kabeljauw wordt gevangen.
- (2) In artikel 2, leden 1 en 2, is bepaald dat het verboden is demersale sleepnetten (behalve boomkorren) te gebruiken die een kuil en/of een tunnel bevatten die geheel of gedeeltelijk zijn vervaardigd uit meervoudig getwijnd netmateriaal en demersale sleepnetten (behalve boomkorren) met een kuil en/of een tunnel die is vervaardigd uit getwijnd garen met een doorsnee van meer dan 6 mm te gebruiken.
- (3) Recent wetenschappelijk advies steunt echter de vissers in hun opvatting dat een kuil en/of tunnel die zijn vervaardigd uit dubbel getwijnd garen met een doorsnee van niet meer dan 4 mm technisch gelijkwaardig is aan een kuil en/of een tunnel zoals die momenteel is gedefinieerd.

- (4) Sommige vissers moeten derhalve een kuil vervaardigd uit dubbelgetwijnd garen mogen gebruiken.
- (5) De tekst van artikel 3 van de huidige verordening heeft betrekking op voorwaarden die slechts relevant waren voor het jaar 2000 en deze tekst kan derhalve worden vervangen door een bepaling waarin de gevraagde wijziging is opgenomen.
- (6) Verordening (EG) nr. 2549/2000 dient bijgevolg te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2549/2000 wordt vervangen door:

„Artikel 3

Onverminderd het bepaalde in artikel 2, leden 1 en 2, is het bij het vissen in de Ierse Zee, toegestaan een kuil en/of een tunnel te gebruiken die is vervaardigd uit dubbelgetwijnd netmateriaal waarvan geen enkel garen een doorsnee heeft van meer dan 4 mm.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

L. MICHEL

⁽¹⁾ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 311.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 5 juli 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 30 mei 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 292 van 21.11.2000, blz. 5.

VERORDENING (EG) Nr. 1457/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	064	60,0
	091	53,1
	092	53,1
	999	55,4
0707 00 05	052	65,3
	628	126,4
	999	95,8
0709 90 70	052	69,1
	999	69,1
0805 30 10	388	73,4
	524	76,6
	528	67,0
	999	72,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,6
	400	86,3
	508	98,9
	512	83,9
	524	100,8
	528	72,1
	720	143,5
	804	105,7
	999	97,5
0808 20 50	388	84,3
	512	69,1
	528	68,6
	800	67,4
	804	118,3
	999	81,5
0809 10 00	052	172,1
	064	133,4
	999	152,8
0809 20 95	052	324,6
	400	241,9
	999	283,3
0809 30 10, 0809 30 90	052	186,2
	999	186,2
0809 40 05	064	122,1
	624	284,4
	999	203,3

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1458/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****tot afwijking van sommige bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2700/93 en van Verordening (EG) nr. 2342/1999 ten aanzien van de uitvoering van de premieregelingen in de sectoren schapen- en geitenvlees en rundvlees, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2342/1999**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2467/98 van de Raad van 3 november 1998 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1669/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 6,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽³⁾, en met name op artikel 4, lid 8, artikel 6, lid 7, artikel 11, lid 5, artikel 13, lid 5, en artikel 50, tweede streepje,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Naar aanleiding van gevallen van mond- en klauwzeer in verschillende lidstaten zijn bepaalde maatregelen vastgesteld op grond van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽⁵⁾, en op grond van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, van Finland en van Zweden.
- (2) Die maatregelen brengen beperkingen mee voor de verplaatsingen van dieren in bepaalde regio's. Dit kan ertoe leiden dat de producenten een aantal van de verplichtingen die zijn vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 2700/93 van de Commissie van 30 september 1993 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen inzake de premie ten behoeve van schapen- en geitenvleesproducenten ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 394/2001 ⁽⁸⁾, en in Verordening (EG) nr. 2342/1999 van de Commissie van 28 oktober 1999 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees met betrekking tot de premieregelingen ⁽⁹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 192/2001 ⁽¹⁰⁾, niet langer kunnen nakomen. Daarom moet de lidstaten worden toegestaan tijdelijk af te wijken van een aantal van de in normale omstandigheden geldende regels, voorzover dit noodzakelijk is om de doeltreffendheid van de betrokken

veterinaire maatregelen te waarborgen. Die afwijkingen gelden ook voor situaties die voortvloeien uit de toepassing van vorenbedoelde maatregelen waarbij dieren worden geslacht op grond van een omwille van het dierenwelzijn genomen veterinair besluit.

- (3) Wat de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2467/98 vastgestelde premie per ooi en premie per geit betreft, moet in verband met de uitzonderlijke situatie van producenten van wie één of meer dieren in het kader van vorenbedoelde veterinaire maatregelen geslacht zijn vóór de laatste dag van de aanhoudperiode, worden toegestaan dat de premie voor de betrokken dieren wordt toegekend voorzover geverifieerd is dat die dieren aan de toekenningsvoorwaarden als bedoeld in de definities van artikel 1, punt 4 en punt 5, van Verordening (EEG) nr. 3493/90 van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de toekenning van de premie aan de producenten van schapen- en geitenvlees ⁽¹¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2825/2000 ⁽¹²⁾, zouden hebben voldaan als ze niet geslacht waren.
- (4) Wat de in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 vastgestelde speciale premie voor mannelijke runderen en de in artikel 6 van die verordening vastgestelde zoogkoeienpremie betreft, moet, in verband met de uitzonderlijke situatie van producenten van wie één of meer dieren in het kader van vorenbedoelde veterinaire maatregelen geslacht zijn vóór de laatste dag van de aanhoudperiode, worden toegestaan dat de speciale premie of de zoogkoeienpremie wordt toegekend voor de dieren waarvoor die maatregelen gelden.
- (5) Wat het in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 vastgestelde extensiveringsbedrag betreft, wordt, wanneer de dieren langer dan normaal op het bedrijf worden gehouden omdat vanwege de epizootie door de bevoegde veterinaire autoriteit een verplaatsingsverbod is uitgevaardigd, zolang dit verbod van kracht is, een forfaitaire correctiecoëfficiënt toegepast op het aantal grootvee-eenheden (GVE) dat op het bedrijf is geconstateerd voor de bij de bepaling van het veebezettingsgetal in aanmerking te nemen periode, op grond van artikel 32, lid 11, van Verordening (EG) nr. 2342/1999. Om rekening te houden met het effect op het aantal GVE van een verlenging van de geldigheidsduur van veterinaire maatregelen, dient te worden bepaald dat, zodra een bepaalde geldigheidsduur overschreden wordt, de voren genoemde forfaitaire correctiecoëfficiënt kan worden verlaagd.

⁽¹⁾ PB L 312 van 20.11.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 8.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽⁴⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽⁵⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽⁶⁾ PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 245 van 1.10.1993, blz. 99.

⁽⁸⁾ PB L 58 van 28.2.2001, blz. 9.

⁽⁹⁾ PB L 281 van 4.11.1999, blz. 30.

⁽¹⁰⁾ PB L 29 van 31.1.2001, blz. 27.

⁽¹¹⁾ PB L 337 van 4.12.1990, blz. 7.

⁽¹²⁾ PB L 328 van 23.12.2000, blz. 1.

- (6) Wat de in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 vastgestelde slachtpremie betreft, kunnen de producenten de in artikel 37, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2342/1999 bedoelde termijn tussen het einde van de minimale aanhoudperiode van twee maanden en de slachtdatum niet in acht nemen vanwege de voor de verplaatsingen van dieren geldende beperkingen. De lidstaten moet worden toegestaan die termijn te verlengen, waarbij ermee rekening moet worden gehouden dat de dieren naar andere lidstaten kunnen worden verzonden.
- (7) Wat dezelfde in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 vastgestelde slachtpremie betreft, hebben de voor de verplaatsingen van dieren geldende beperkingen in bepaalde gevallen tot gevolg gehad dat de kalveren langer op het bedrijf bleven en, wanneer ze werden geslacht nadat vorengenoemde beperkingen opgeheven waren, niet meer voldeden aan de voorwaarden inzake leeftijd en gewicht als bepaald in lid 1, onder b), van het genoemde artikel. Om de producenten die als gevolg van overmacht dieren met een te hoog gewicht hebben, daarvoor niet te straffen, moet worden toegestaan om gedurende een beperkte periode de slachtpremie toe te kennen voor kalveren die niet meer aan de genoemde voorwaarden inzake leeftijd en gewicht voldoen.
- (8) Wat het in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 vastgestelde extensiveringsbedrag betreft, wordt, wanneer de dieren langer dan normaal op het bedrijf worden gehouden vanwege de uitzonderlijke marktsituatie, gedurende een korte periode ook een forfaitaire correctiecoëfficiënt toegepast op het aantal grootvee-eenheden (GVE) dat op het bedrijf is geconstateerd voor de bij de bepaling van het veebezettingstetal in aanmerking te nemen periode, op grond van artikel 32, lid 12, van Verordening (EG) nr. 2342/1999. Om rekening te houden met de gevolgen die de voor de verplaatsingen van dieren geldende beperkingen met zich meebrengen voor de situatie van de producenten wat de toepassingsperiode van de forfaitaire correctiecoëfficiënt betreft, moet deze periode met twee maanden worden verlengd.
- (9) In verband met de ontwikkelingen op de markt moet deze verordening onmiddellijk in werking treden.
- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van de gezamenlijke vergadering van het Comité van beheer voor rundvlees en van het Comité van beheer „schape en geiten”,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorzover dit noodzakelijk is om de doeltreffendheid te waarborgen van de veterinaire maatregelen die op grond van Richtlijn 90/425/EEG en Richtlijn 85/511/EEG zijn genomen om mond- en klauwzeer te bestrijden en de verspreiding ervan tegen te gaan, alsmede om rekening te houden met de vanwege

deze maatregelen aanhoudende uitzonderlijke marktsituatie, wordt onder de in deze verordening vastgestelde voorwaarden afgeweken van het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 2700/93 en (EG) nr. 2342/1999.

De in deze verordening vastgestelde afwijkingen gelden ook voor situaties die voortvloeien uit de toepassing van de in de eerste alinea bedoelde maatregelen waarbij dieren worden geslacht op grond van een omwille van het dierenwelzijn genomen veterinaire besluit.

Artikel 2

In afwijking van artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2700/93, worden de dieren die vóór het einde van de aanhoudperiode geslacht zijn in het kader van een maatregel als bedoeld in artikel 1, geacht in aanmerking te komen voor de premie per ooi of per geit. Daartoe vergewist de bevoegde autoriteit van de lidstaat zich ervan, op basis van de bij de slacht beschikbare gegevens, dat het dier aan de voorwaarden als bedoeld in de definities van artikel 1, punt 4 en 5, van Verordening (EEG) nr. 3493/90 zou hebben voldaan als het niet was geslacht.

Artikel 3

1. Wanneer een dier in het kader van een maatregel als bedoeld in artikel 1 wordt geslacht in de aanhoudperiode die, wat de speciale premie betreft, in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2342/1999 is vastgesteld, belet dit niet dat die premie aan de producent kan worden toegekend.

2. Wanneer een dier in het kader van een maatregel als bedoeld in artikel 1 wordt geslacht in de aanhoudperiode die, wat de zoogkoeienpremie betreft, in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 2342/1999 is vastgesteld, belet dit niet dat die premie aan de producent kan worden toegekend.

Artikel 4

Wanneer een maatregel als bedoeld in artikel 1 op grond waarvan een dier de productie-eenheid alleen mag verlaten om te worden geslacht, gedurende meer dan drie opeenvolgende maanden van kracht is, geldt in afwijking van artikel 32, lid 11, van Verordening (EG) nr. 2342/1999 dat:

- de in dat artikel vastgestelde coëfficiënt tot 0,5 wordt verlaagd voor de periode waarin het veterinaire besluit van kracht is, na de vorenvermelde periode van drie maanden;
- de lidstaat de termijn van twintig dagen tot dertig dagen kan verlengen.

Artikel 5

1. Wanneer door de toepassing van een maatregel als bedoeld in artikel 1 kalveren de productie-eenheid niet hebben kunnen verlaten om te worden geslacht, wordt in afwijking van artikel 11, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1254/1999 de slachtpremie toegekend voor kalveren die minstens één maand en ten hoogste acht maanden oud zijn en een karkasgewicht hebben van minder dan 175 kilogram en die tussen de opheffing van het verbod en 30 juni 2001 zijn geslacht.

Daartoe vergewist de bevoegde autoriteit van de lidstaat zich ervan, op basis van de bij de slacht beschikbare gegevens, dat het dier ook aan de andere voorwaarden voor de toekenning van de premie voldoet.

2. Wanneer een maatregel als bedoeld in artikel 1 wordt toegepast, mag elke lidstaat, in afwijking van artikel 37, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2342/1999, de in dat artikel vastgestelde termijn tussen het einde van de minimale aanhoudperiodes van twee maanden en de slachtdatum verlengen:

- tot ten hoogste twee maanden min één dag;
- tot ten hoogste drie maanden wanneer voor de verzending naar andere lidstaten een verbod geldt, voorzover de lidstaat zich ervan vergewist dat per dier slechts één slachtpremie wordt toegekend.

Artikel 6

In artikel 32, lid 12, van Verordening (EG) nr. 2342/1999 wordt de datum „15 maart 2001” vervangen door „15 mei 2001”.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De artikelen 1, 2, 3, 4 en 5 zijn van toepassing voor uiterlijk 31 december 2001 ingediende steunaanvragen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1459/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 1046/2001 tot vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sectoren varkensvlees en kalfsvlees in Nederland**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 20,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽³⁾, en met name op artikel 39,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Vanwege het uitbreken van mond- en klauwzeer in bepaalde productiegebieden in Nederland zijn door de Nederlandse autoriteiten sanitaire maatregelen vastgesteld krachtens artikel 9 van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Finland, van Oostenrijk en van Zweden. Bij Verordening (EG) nr. 1046/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾ zijn voor die lidstaat buitengewone maat-

regelen ter ondersteuning van de markt in de sectoren varkensvlees en kalfsvlees vastgesteld.

- (2) Gelet op de vooruitgang die op sanitair gebied is gemaakt, dient de toepassing van de buitengewone marktondersteunende maatregelen te worden stopgezet. Bijgevolg dient Verordening (EG) nr. 1046/2001 te worden ingetrokken.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van de gezamenlijke vergadering van de Comités van beheer voor varkensvlees en voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1046/2001 wordt ingetrokken.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 156 van 29.6.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽⁴⁾ PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 31.

VERORDENING (EG) Nr. 1460/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel voor de bij artikel 1, lid 1, van die verordening bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd, wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd; in Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2390/2000 ⁽⁴⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen bedoeld in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2771/75.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten worden vastgesteld

voor dezelfde periode als die welke is gekozen voor de vaststelling van de restituties voor deze zelfde producten die in onverwerkte toestand worden uitgevoerd.

- (3) In artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouw-overeenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor hetzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.
- (4) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2771/75 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 276 van 28.10.2000, blz. 3.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2001 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Bestemming (¹)	Restituties
0407 00	Vogeleieren in de schaal, vers, verduurzaamd of gekookt:		
	– van pluimvee:		
0407 00 30	– – andere:		
	a) in geval van uitvoer van ovaalbumine van de GN-codes 3502 11 90 en 3502 19 90	02	8,00
		03	8,00
		04	4,00
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	01	4,00
0408	Vogeleieren uit de schaal en eigeel, vers, gedroogd, gestoomd of in water gekookt, in een bepaalde vorm gebracht, bevroren of op andere wijze verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen:		
	– eigeel:		
0408 11	– – gedroogd:		
ex 0408 11 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	30,00
0408 19	– – ander:		
	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
ex 0408 19 81	– – – – vloeibaar:		
	ongezoet	01	13,00
ex 0408 19 89	– – – – bevroren:		
	ongezoet	01	13,00
	– andere:		
0408 91	– – gedroogd:		
ex 0408 91 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	33,00
0408 99	– – andere:		
ex 0408 99 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	8,00

(¹) De bestemmingen zijn de volgende:

01 derde landen

02 Koeweit, Bahrein, Oman, Katar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

03 Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filipijnen en Egypte

04 alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en de bestemmingen bedoeld onder 02 en 03.

VERORDENING (EG) Nr. 1461/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1150/2001 ⁽⁷⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, vastgesteld.

- (2) Uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen. Derhalve moeten de representatieve prijzen voor die producten worden gepubliceerd.

- (3) Deze wijziging, gezien de marktsituatie, moet zo spoedig mogelijk worden toegepast.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽⁴⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.

⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.

⁽⁷⁾ PB L 156 van 13.6.2001, blz. 25.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong (¹⁾)
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	289,5	3	01
		285,4	4	02
		250,0	15	03
0207 14 70	Andere delen van kippen, bevroren	270,0	4	01

(¹) Verklaring van de code:

01 Brazilië
02 Thailand
03 China.”

VERORDENING (EG) Nr. 1462/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het verschil tussen de in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 bedoelde prijzen van de producten op de wereldmarkt en in de Gemeenschap kan ingevolge artikel 8 van genoemde verordening worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Op grond van de huidige marktsituatie in een aantal derde landen en de concurrentie voor bepaalde bestemmingen, moet een gedifferentieerde restitutie worden vastgesteld voor bepaalde producten van de sector eieren.

(3) De toepassing van deze regels en criteria op de huidige marktsituatie in de sector eieren leidt tot de vaststelling van een restitutiebedrag waardoor de Gemeenschap aan de internationale handel kan deelnemen en waarbij ook rekening wordt gehouden met de aard van de uitvoer van deze producten alsmede met hun huidige belang.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst met codes van producten bij uitvoer waarvan de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 bedoelde restitutie wordt toegekend, alsmede de bedragen van deze restituties, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 st.	2,15
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 st.	1,00
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	8,00
	E03	EUR/100 kg	8,00
	E05	EUR/100 kg	4,00
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	30,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.1999, blz. 14).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

E01 Uitvoer naar Koeweit, Bahrein, Oman, Qatar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

E03 Uitvoer naar Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filipijnen en Egypte

E04 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en Estland

E05 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland, Litouwen en de bestemmingen bedoeld onder E01 en E03

E06 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland, Estland en Litouwen.

VERORDENING (EG) Nr. 1463/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad van 20 juli 1998 tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 715/90 ⁽¹⁾, en met name op artikel 30,Gelet op Verordening (EG) nr. 1918/98 van de Commissie van 9 september 1998 houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen in de sector rundvlees voor Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 589/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1918/98 kunnen voor producten van de sector rundvlees invoercertificaten worden afgegeven. De invoer mag evenwel de voor ieder van de betrokken uitvoerende derde landen vastgestelde hoeveelheid niet overschrijden.

(2) Voor producten van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië overstijgen de hoeveelheden, uitgedrukt in vlees zonder been, waarvoor van 1 tot en met 10 juli 2001 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1918/98 certificaten zijn aangevraagd, niet de voor deze landen beschikbare hoeveelheden. Bijgevolg kunnen voor de aangevraagde hoeveelheden invoercertificaten worden afgegeven.

(3) De hoeveelheden, waarvoor met ingang van 1 augustus 2001 certificaten kunnen worden aangevraagd binnen de totale hoeveelheid van 52 100 ton, dienen te worden vastgesteld.

(4) Er dient op te worden gewezen dat deze verordening Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerecht-

telijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/79/EG ⁽⁴⁾, onverlet laat,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hieronder vermelde lidstaten geven op 21 juli 2001 voor de onderstaande hoeveelheden producten van de sector rundvlees, uitgedrukt in vlees zonder been, van oorsprong uit sommige staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, invoercertificaten af voor de daarbij vermelde landen van oorsprong:

Verenigd Koninkrijk:

- 850 ton van oorsprong uit Botswana,
- 1 000 ton van oorsprong uit Namibië,
- 920 ton van oorsprong uit Zimbabwe,

Duitsland:

- 350 ton van oorsprong uit Botswana.

Artikel 2

Certificaataanvragen kunnen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1918/98 in de eerste tien dagen van de maand augustus 2001 worden ingediend voor de volgende hoeveelheden rundvlees zonder been:

Botswana:	8 426 ton,
Kenia:	142 ton,
Madagaskar:	7 579 ton,
Swaziland:	3 363 ton,
Zimbabwe:	3 280,05 ton,
Namibië:	7 464 ton.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 21 juli 2001.

⁽¹⁾ PB L 215 van 1.8.1998, blz. 12.⁽²⁾ PB L 250 van 10.9.1998, blz. 16.⁽³⁾ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28.⁽⁴⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 31.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1464/2001 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2001
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de zin van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 kan het verschil tussen de prijs van de producten, bedoeld in artikel 1, lid 1, van de genoemde verordening, op de wereldmarkt en in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Voor de toepassing van deze regelen en criteria op de huidige marktsituatie in de sector varkensvlees wordt de restitutie als volgt vastgesteld.
- (3) Het is dienstig voor de producten van GN-code 0210 19 81 de restitutie vast te stellen op een bedrag dat enerzijds rekening houdt met de kwaliteitskenmerken van de onder deze code vallende producten en anderzijds met de te verwachten ontwikkeling van de productiekosten op de wereldmarkt. Het is evenwel dienstig voor bepaalde specifiek Italiaanse producten van GN-code 0210 19 81 de handhaving van de deelname van de Gemeenschap in de internationale handel te verzekeren.
- (4) Op grond van de mededingingsvoorwaarden in bepaalde derde landen, die traditioneel de belangrijkste invoerlanden zijn van de producten van de GN-codes 1601 00 en 1602, is het dienstig voor deze producten een bedrag vast te stellen dat rekening houdt met deze voorwaarden. Het is evenwel dienstig ervoor te zorgen dat de restitutie slechts wordt toegekend op het nettogewicht van eetbare stoffen, met uitzondering van het gewicht

van beenderen, welke eventueel in deze bereidingen voorkomen.

- (5) Krachtens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.
- (6) Bij de vaststelling van de restituties moet rekening worden gehouden met de wijzigingen in de restitutenomenclatuur die is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1384/2001 ⁽⁴⁾.
- (7) Het is wenselijk de toekenning van de restituties te beperken tot de producten die binnen de Gemeenschap vrij in het verkeer kunnen worden gebracht. Derhalve dient te worden bepaald dat de producten, om voor een restitutie in aanmerking te kunnen komen, moeten zijn voorzien van het keurmerk zoals voorgeschreven bij respectievelijk Richtlijn 64/433/EEG van de Raad ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG ⁽⁶⁾, Richtlijn 94/65/EG van de Raad ⁽⁷⁾ en Richtlijn 77/99/EEG van de Raad ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/76/EG ⁽⁹⁾.
- (8) Het Comité van beheer voor varkensvlees heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van de producten waarvoor bij de uitvoer de restitutie wordt verleend als bedoeld in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75, alsmede de bedragen van deze restitutie, worden vastgesteld in de bijlage.

De producten moeten voldoen aan de respectieve voorschriften inzake het aanbrengen van het keurmerk zoals vastgesteld in:

- bijlage I, hoofdstuk XI, bij Richtlijn 64/433/EEG,
- bijlage I, hoofdstuk VI, bij Richtlijn 94/65/EG,
- bijlage B, hoofdstuk VI, bij Richtlijn 77/99/EEG.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 156 van 29.6.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 186 van 7.7.2001, blz. 28.

⁽⁵⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.

⁽⁶⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7.

⁽⁷⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10.

⁽⁸⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85.

⁽⁹⁾ PB L 10 van 16.1.1998, blz. 25.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2001 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0210 11 31 9110	P05	EUR/100 kg	65,00
0210 11 31 9910	P05	EUR/100 kg	65,00
0210 12 19 9100	P05	EUR/100 kg	0,00
0210 19 81 9100	P05	EUR/100 kg	68,00
0210 19 81 9300	P05	EUR/100 kg	55,00
1601 00 91 9120	P05	EUR/100 kg	20,00
1601 00 99 9110	P05	EUR/100 kg	15,00
1602 41 10 9210	P05	EUR/100 kg	45,00
1602 42 10 9210	P05	EUR/100 kg	24,00
1602 49 19 9120	P05	EUR/100 kg	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

P05 Alle bestemmingen met uitzondering van de Tsjechische Republiek, Slowakije, Hongarije, Polen, Bulgarije, Letland, Estland, Litouwen.

VERORDENING (EG) Nr. 1465/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, vierde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of rogge toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1296/2001 van de Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1425/2001 ⁽⁴⁾.
- (2) Toepassing van de in Verordening (EG) nr. 1296/2001 genoemde regelen op de gegevens waarover de Commissie heden beschikt, geeft aanleiding tot wijziging

van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1296/2001 worden in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening voor de daarin vermelde producten gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 176 van 29.6.2001, blz. 52.

⁽⁴⁾ PB L 191 van 13.7.2001, blz. 34.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	C01	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C01	EUR/t	42,50
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C01	EUR/t	33,50
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C01 Alle bestemmingen uitgezonderd Polen.

VERORDENING (EG) Nr. 1466/2001 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2001
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De invoerrechten in de sector granen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1438/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1445/2001 ⁽⁶⁾.

- (2) In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de invoerrechten 5 EUR per ton verschilt van het vastgestelde recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd. Dit verschil heeft zich voorgedaan. De in Verordening (EG) nr. 1438/2001 vastgestelde invoerrechten moeten derhalve worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 1438/2001 worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

⁽⁵⁾ PB L 192 van 14.7.2001, blz. 17.

⁽⁶⁾ PB L 193 van 17.7.2001, blz. 11.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in EUR/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00	0,00
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	0,00	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00	0,00
	van lage kwaliteit	15,22	5,22
1002 00 00	Rogge	26,86	16,86
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	26,86	16,86
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	26,86	16,86
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	64,03	54,03
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	64,03	54,03
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	51,57	41,57

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 of 8 EUR/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 13 juli 2001 tot en met 16 juli 2001)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	137,48	131,99	123,28	96,96	208,03 (**)	198,03 (**)	109,51 (**)
Golf-premie (EUR/t)	—	16,32	7,74	9,18	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	24,07	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting „discount” van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 20,79 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 31,78 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 1467/2001 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2001
houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie van 23 mei 1995 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 409/2001 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 7, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

Het aantal aanvragen voor certificaten met vaststelling vooraf van de restituties voor zachte tarwe vertoont een speculatief karakter. Derhalve is besloten alle op 13, 16 en 17 juli 2001

ingediende uitvoercertificaataanvragen voor dit product af te wijzen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1162/95 worden op 13, 16 en 17 juli 2001 ingediende uitvoercertificaataanvragen met vaststelling vooraf van de restituties voor het product van GN-code 1001 90 99, afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 60 van 1.3.2001, blz. 27.

VERORDENING (EG) Nr. 1468/2001 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2001****tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het correctiebedrag, van toepassing op de restitutie voor granen, werd vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1297/2001 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Gezien de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, daarbij rekening houdende met de verwachte ontwikkeling van de markt, is het nodig het geldende

correctiebedrag, toepasselijk op de restitutie voor granen, te wijzigen.

- (3) Het correctiebedrag moet volgens dezelfde procedure als de restitutie worden vastgesteld. Het kan tussentijds worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag, van toepassing op de vooraf vastgestelde restituties voor de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, uitgezonderd mout, wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 176 van 29.6.2001, blz. 54.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2001 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

(in EUR/t)

Productcode	Bestemming	Lopend 7	1e term. 8	2e term. 9	3e term. 10	4e term. 11	5e term. 12	6e term. 1
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	—	—	—	—	—	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-1,00	-2,00	0,00	-0,93	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,40	-2,79	-4,19	-5,58	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,25	-2,49	-3,74	-4,98	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C01 Alle bestemmingen uitgezonderd Polen.

RICHTLIJN 2001/37/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 5 juni 2001****betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 95 en 133,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾ en in het licht van de op 5 april 2001 door het Bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke tekst,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 89/622/EEG van de Raad van 13 november 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de etikettering van tabaksproducten alsmede het verbod van bepaalde tabaksproducten voor oraal gebruik ⁽⁵⁾ is bij Richtlijn 92/41/EEG van de Raad ⁽⁶⁾ ingrijpend gewijzigd. Daar deze richtlijn en Richtlijn 90/239/EEG van de Raad van 17 mei 1990 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake het maximale teergehalte van sigaretten ⁽⁷⁾ verder moeten worden gewijzigd, moet ter wille van de duidelijkheid tot een algehele omwerking van deze richtlijnen worden overgegaan.
- (2) Er bestaan nog aanzienlijke verschillen tussen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten waardoor de werking van de interne markt wordt belemmerd.
- (3) Deze belemmeringen moeten uit de weg worden geruimd en daartoe moeten de voorschriften inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten onderling worden aangepast. Tegelijkertijd moeten de lidstaten onder bepaalde voorwaarden alle maatregelen kunnen nemen die zij nodig achten om de bescherming van de menselijke gezondheid te waarborgen.
- (4) Overeenkomstig artikel 95, lid 3, van het Verdrag moet voor de volksgezondheid, de veiligheid, de milieubescherming en de consumentenbescherming worden

uitgegaan van een hoog beschermingsniveau, waarbij met name rekening wordt gehouden met nieuwe, op wetenschappelijke feiten gebaseerde, gegevens; gezien de buitengewoon schadelijke effecten van tabak moet in deze context met voorrang aandacht worden geschonken aan de bescherming van de volksgezondheid.

- (5) Richtlijn 90/239/EEG bepaalt hoeveel teer in de lidstaten verkochte sigaretten sinds 31 december 1992 maximaal mogen bevatten. Wegens het carcinogene karakter van teer moet het toegestane teergehalte van sigaretten nog verder worden verlaagd.
- (6) Richtlijn 89/622/EEG bepaalt dat op de verpakkingseenheden van alle tabaksproducten een algemene waarschuwing en op de verpakkingseenheden van sigaretten aanvullende waarschuwingen moeten worden aangebracht. Sedert 1992 bepaalt deze richtlijn dat ook op andere tabaksproducten aanvullende waarschuwingen moeten worden aangebracht.
- (7) Verschillende lidstaten hebben laten weten dat zij, als er in communautair verband geen maatregelen tot vaststelling van een maximumkoolmonoxidegehalte voor sigaretten worden vastgesteld, zelf op nationaal niveau dergelijke maatregelen zullen goedkeuren. De verschillen tussen de voorschriften inzake koolmonoxide kunnen een belemmering voor het handelsverkeer vormen en de vlote werking van de interne markt in de weg staan. Voorts is aangetoond dat sigaretten hoeveelheden koolmonoxide produceren die gevaarlijk zijn voor de menselijke gezondheid en tot het ontstaan van hart- en vaatziekten en andere aandoeningen kunnen bijdragen.
- (8) Een herziening van het regelgevingskader dient te voorzien in een evaluatie van met bewijzen gestaafde beweringen over tabaksproducten die zijn ontworpen en/of op de markt gebracht om „het risico te verminderen”, of waarvan de fabrikanten beweren dat zij de schade beperken.
- (9) Er bestaan verschillen tussen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de beperking van het maximale nicotinegehalte van sigaretten. Deze verschillen kunnen een belemmering voor het handelsverkeer vormen en de vlote werking van de interne markt in de weg staan. De lidstaten en de wetenschappelijke autoriteiten hebben gewezen op specifieke problemen in verband met de volksgezondheid in een sector die reeds eerder het voorwerp van harmonisatiemaatregelen is geweest, en de Commissie heeft deze problemen onderzocht.

⁽¹⁾ PB C 150 E van 30.5.2000, blz. 43 en PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 177.

⁽²⁾ PB C 140 van 18.5.2000, blz. 24.

⁽³⁾ PB C 226 van 8.8.2000, blz. 5.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 juni 2000 (PB C 67 van 1.3.2001, blz. 150), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 31 juli 2000 (PB C 300 van 20.10.2000, blz. 49), en besluit van het Europees Parlement van 13 december 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 15 mei 2001 en besluit van de Raad van 14 mei 2001.

⁽⁵⁾ PB L 359 van 8.12.1989, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 158 van 11.6.1992, blz. 30.

⁽⁷⁾ PB L 137 van 30.5.1990, blz. 36.

- (10) Deze belemmeringen moeten derhalve uit de weg worden geruimd en daartoe moeten er voor het in het vrije verkeer en het in de handel brengen, evenals voor het maken van sigaretten, gemeenschappelijke voorschriften worden opgesteld, niet alleen ten aanzien van het teergehalte, maar ook ten aanzien van het maximale nicotine- en koolmonoxidegehalte.
- (11) De onderhavige richtlijn heeft eveneens gevolgen voor tabaksproducten die uit de Europese Gemeenschap worden geëxporteerd. De exportregeling is onderdeel van het gemeenschappelijk handelsbeleid. Gezondheidsvereisten moeten, overeenkomstig artikel 152, lid 1, van het Verdrag en overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, een onlosmakelijk onderdeel vormen van het overig communautair beleid. Er moeten voorschriften worden aangenomen om te waarborgen dat de internemarktbepalingen niet worden ondermijnd.
- (12) De bepalingen van deze richtlijn laten communautaire wetgeving inzake het gebruik en de etikettering van genetisch gemodificeerde organismen onverlet.
- (13) Internationaal toepasselijke normen voor tabaksproducten vormen een van de onderwerpen van de onderhandelingen over een kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie over tabakscontrole.
- (14) Voor het meten van het teer-, nicotine- en koolmonoxidegehalte van sigaretten dient te worden verwezen naar de ISO-normen 4 387, 10 315 en 8 454, die als enige internationaal erkend zijn, met dien verstande dat door verder onderzoek en technische vooruitgang, die aangevoerd dienen te worden, adequatere methoden voor het nauwkeurig en betrouwbaar meten van de gehalten in sigaretten en meetmethoden voor de andere tabaksproducten moeten kunnen worden ontwikkeld en gebruikt.
- (15) Er zijn geen internationaal overeengekomen normen of proeven voor het kwantificeren en beoordelen van gehalten in sigarettenrook van andere bestanddelen dan teer, nicotine en koolmonoxide; er moet derhalve worden voorzien in een procedure voor het ontwikkelen van dergelijke normen, in overleg met de Internationale Organisatie voor Normalisatie.
- (16) Richtlijn 90/239/EEG heeft Griekenland toegestaan van de termijnen voor het invoeren van de grenswaarden voor het teergehalte af te wijken, gezien specifieke sociaal-economische problemen. Deze afwijking moet voor de vastgestelde looptijd worden gehandhaafd.
- (17) Voor de toepassing van teer-, nicotine- en koolmonoxidemaxima op sigaretten die worden uitgevoerd, moeten overgangsregelingen komen waardoor meer tijd wordt gegeven om de productspecificaties te wijzigen en om internationaal aanvaarde normen vast te leggen.
- (18) Er moeten ook overgangsperiodes komen voor andere bepalingen van deze richtlijn met het oog op de noodzakelijke wijzigingen van de productie en om voorraden, met name van andere producten dan sigaretten, weg te werken. Het gebruik van niet-verwijderbare etiketten moet worden toegestaan om de invoering van de in deze richtlijn voorgeschreven etiketten te vergemakkelijken.
- (19) Er bestaan nog steeds verschillen tussen de lidstaten in de wijze waarop waarschuwingen en informatie over het teer-, nicotine- en koolmonoxidegehalte worden aangebracht, zodat de consumenten in de ene lidstaat beter kunnen worden voorgelicht over de risico's van tabaksproducten dan in de andere lidstaat. Dergelijke verschillen zijn onaanvaardbaar, kunnen een belemmering vormen voor het handelsverkeer, de werking van de interne markt voor tabaksproducten in de weg staan en dienen derhalve te worden opgeheven. De bestaande wetgeving moet daartoe worden aangescherpt en verduidelijkt, waarbij een hoog niveau van bescherming van de gezondheid wordt gewaarborgd.
- (20) De partijen tabaksproducten moeten van een merkteken worden voorzien om te waarborgen dat de producten kunnen worden getraceerd met het oog op de controle op de naleving van deze richtlijn.
- (21) In de context van de passende communautaire programma's dienen de directe en indirecte kosten van het actieve en passieve gebruik van tabak regelmatig te worden geëvalueerd en voor het publiek beschikbaar gesteld.
- (22) Er doen zich in de verschillende lidstaten uiteenlopende situaties voor wat betreft de in tabaksproducten verwerkte ingrediënten en additieven. In een aantal lidstaten ontbreekt het aan wetgeving of vrijwillige overeenkomsten inzake deze stoffen. Sommige lidstaten waar dergelijke wetten of vrijwillige overeenkomsten wel bestaan, krijgen geen gegevens van de tabaksproducten over de hoeveelheden ingrediënten en additieven die voor elk merk van een bepaald tabaksproduct worden gebruikt. Er dient een onderlinge aanpassing van de op dit gebied geldende maatregelen te worden ingevoerd die tot een grotere transparantie moeten leiden.
- (23) Door het gebrek aan inlichtingen en het ontbreken van toxicologische gegevens kunnen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten de giftigheid van tabaksproducten en de gevaren ervan voor de gezondheid van de consument niet op zinvolle wijze beoordelen. Dit druist in tegen de verplichting van de Gemeenschap een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid te waarborgen.
- (24) De lidstaten moeten de mogelijkheid krijgen strengere regels voor tabaksproducten vast te stellen indien ze dat voor de bescherming van de volksgezondheid nodig achten, met dien verstande dat die regels geen afbreuk doen aan de richtlijn en in overeenstemming zijn met het Verdrag.
- (25) In afwachting van de opstelling van de gemeenschappelijke lijst van ingrediënten zoals genoemd in artikel 12, dienen de lidstaten te kunnen zorgen voor een verbod op het gebruik van ingrediënten die tot gevolg hebben dat de verslavende eigenschappen van tabaksproducten worden versterkt, daar het gebruik van dergelijke ingrediënten de in deze richtlijn vastgestelde maxima van het nicotinegehalte kan ondermijnen.

- (26) Aangetoond is dat tabaksproducten vele schadelijke stoffen en bekende carcinogene agentia bevatten en uitstoten die na verbranding gevaarlijk zijn voor de menselijke gezondheid. De laatste jaren is ook gebleken dat passief roken gevaarlijk is, met name voor ongeboren kinderen en zuigelingen, en dat het ademhalingsmoeilijkheden kan veroorzaken of verergeren bij mensen die rook inademen. Bovendien zijn 80 % van de nieuwe rokers in de Gemeenschap jonger dan 18 jaar. Er dient te worden gezorgd voor een zo groot mogelijke doorzichtigheid van de informatie op de producten, waarbij erop moet worden toegezien dat op passende wijze rekening wordt gehouden met de commerciële en intellectuele eigendomsrechten van de tabaksproducenten.
- (27) Het vermelden op verpakkingseenheden van tabaksproducten van bepaalde termen zoals „laag teergehalte”, „light”, „ultra-light”, „mild”, namen, afbeeldingen en figuratie of andere tekens kan de consument misleiden en doen geloven dat die producten minder schadelijk zijn waardoor het verbruik kan veranderen. Rookgedrag en verslaving, en niet alleen het gehalte aan bepaalde stoffen in het product vóór gebruik, bepalen mede de gehalten aan ingeademde stoffen. Dit feit komt niet tot uiting in het gebruik van deze termen en daardoor kunnen de etiketteringseisen van de richtlijn worden ondergraven. Om de goede werking van de interne markt te verzekeren, en gezien de ontwikkeling van voorgestelde internationale regels, moet op Gemeenschapsniveau worden voorzien in een verbod op zulk een gebruik, met dien verstande dat er wel voldoende tijd voor de invoering van die regel moet worden gegeven.
- (28) Op grond van Richtlijn 89/622/EEG is de verkoop van bepaalde soorten tabak voor oraal gebruik in de lidstaten verboden. Artikel 151 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden staat Zweden op dit punt een afwijking van de bepalingen van deze richtlijn toe.
- (29) Gezien de wetenschappelijke en technische vooruitgang op het gebied van tabaksproducten moeten de bepalingen en de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten regelmatig opnieuw worden bezien. Daartoe dient een procedure te worden ingesteld volgens welke de Commissie geregeld verslagen opstelt op basis van wetenschappelijke en technische gegevens. Sommige elementen verdienen in dat verband nadere bestudering.
- (30) Wat de vaststelling van maximumgehalten betreft, dient met name onderzoek te worden verricht naar, enerzijds, de wenselijkheid om de vastgestelde gehalten verder te verlagen en de eventuele verbanden tussen die gehalten, en, anderzijds, de ontwikkeling van normen op dit gebied voor andere producten dan sigaretten, met name shag.
- (31) Voor andere tabaksproducten dan sigaretten dienen er op communautair niveau normen en meetmethoden te worden ontwikkeld, en de Commissie dient te worden verzocht daartoe passende voorstellen in te dienen.
- (32) Wat betreft andere ingrediënten, waaronder additieven, dient met het oog op een latere harmonisatie te worden onderzocht of een gemeenschappelijke lijst dient te worden opgesteld.
- (33) Wegens de omvang van de interne markt voor tabaksproducten en het feit dat de tabaksproducenten de productie voor de gehele Gemeenschap meer en meer in een klein aantal fabrieken in de lidstaten concentreren, is er om de interne markt voor tabaksproducten goed te laten functioneren, behoefte aan wetgevingsmaatregelen op communautair niveau, eerder dan op nationaal niveau.
- (34) Aan de werking van de gemeenschappelijke marktordening voor ruwe tabak zal in 2002 een verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad worden gewijd⁽¹⁾. De Commissie heeft meegedeeld dat daarin ook de kwestie van de integratie in het overige communautaire beleid van volksgezondheidsoverwegingen, met inbegrip van de in deze richtlijn vastgelegde normen, zoals artikel 152 van het Verdrag vereist, zal worden besproken.
- (35) Met het oog op de toepassing van deze richtlijn moeten termijnen worden vastgelegd die enerzijds de mogelijkheid bieden het reeds door Richtlijn 90/239/EEG begonnen omschakelingsproces zo doeltreffend mogelijk te voltooien, en anderzijds de consumenten en de producenten in staat stellen zich aan producten met een lager teer-, nicotine- en koolmonoxidegehalte aan te passen.
- (36) De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾.
- (37) Deze richtlijn mag geen afbreuk doen aan de termijnen voor de omzetting en de toepassing door de lidstaten van de in bijlage II vermelde richtlijnen,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Doel van deze richtlijn is de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de maximumgehalten aan teer, nicotine en koolmonoxide van sigaretten, de waarschuwingen betreffende de gezondheid en de overige vermeldingen die op de verpakkingseenheden van tabaksproducten moeten staan, alsmede van bepaalde maatregelen inzake de ingrediënten en de benamingen van tabaksproducten, waarbij wordt uitgegaan van een hoog niveau van gezondheidsbescherming.

⁽¹⁾ Artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak (PB L 215 van 30.7.1992, blz. 70). Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1636/98 (PB L 210 van 28.7.1998, blz. 23).

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

*Artikel 2***Definities**

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „tabaksproducten”: producten die voor roken, snuiven, zuigen of pruimen bestemd zijn en die, al is het slechts ten dele, bestaan uit tabak, ook indien genetisch gemodificeerd;
2. „teer”: het ongezuiverde water- en nicotinevrije condensaat van rook;
3. „nicotine”: nicotinealkaloïden;
4. „tabak voor oraal gebruik”: alle producten voor oraal gebruik met uitzondering van producten die bestemd zijn om te worden gerookt of gepruimd, die geheel of gedeeltelijk uit tabak bestaan, in de vorm van poeder, fijne deeltjes of een combinatie van deze vormen — met name die welke in portiezakjes of poreuze builtjes worden aangeboden — of in vormen die eruitzien als levensmiddelen;
5. „ingediënten”: stoffen of bestanddelen — met uitzondering van tabaksbladeren en andere natuurlijke of niet-getransformeerde delen van de tabakspant — die bij de productie of de bereiding van tabaksproducten worden gebruikt en nog in het eindproduct aanwezig zijn, al dan niet in gewijzigde vorm, met inbegrip van papier, filter, inkt en kleefstoffen.

*Artikel 3***Sigaretten: maximumgehalten aan teer, nicotine en koolmonoxide**

1. Vanaf 1 januari 2004 mogen de in de lidstaten in het vrije verkeer gebrachte, verkochte of geproduceerde sigaretten geen hogere gehalten hebben dan:
 - 10 mg teer per sigaret,
 - 1 mg nicotine per sigaret;
 - 10 mg koolmonoxide per sigaret.
2. In afwijking van de datum van lid 1 kunnen de lidstaten ten aanzien van sigaretten die in de Europese Unie geproduceerd en vandaar uit worden geëxporteerd, de in dit artikel bepaalde maximale gehalten toepassen vanaf 1 januari 2005; zij moeten dit doen vanaf 1 januari 2007.
3. Bij wijze van tijdelijke afwijking geldt voor de Helleense Republiek 1 januari 2007 als datum voor toepassing van het in lid 1 genoemde maximumteergehalte voor op haar grondgebied geproduceerde en verkochte sigaretten.

*Artikel 4***Meetmethoden**

1. De gehalten aan teer, nicotine en koolmonoxide van sigaretten worden gemeten volgens de ISO-normen 4387 (teer), 10315 (nicotine) en 8454 (koolmonoxide).

De juistheid van de vermeldingen inzake teer en nicotine op de pakjes wordt geverifieerd aan de hand van ISO-norm 8243.

2. De in lid 1 bedoelde metingen worden uitgevoerd of geverifieerd door laboratoria die zijn erkend door en onder toezicht staan van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

De lidstaten delen de Commissie vóór 30 september 2002, en vervolgens bij elke wijziging, een lijst van de erkende laboratoria mee, met vermelding van de voor de erkenning gehanteerde criteria en de voor het toezicht gebruikte middelen.

3. De lidstaten kunnen voorts eisen dat de tabaksproducten en -importeurs ook andere door de bevoegde nationale autoriteiten voor te schrijven metingen uitvoeren, en wel om het gehalte na te gaan van andere stoffen die hun tabaksproducten — opgesplitst naar merk en type — voortbrengen, alsook om de gevolgen van deze stoffen voor de gezondheid na te gaan, onder meer rekening houdend met het inherente gevaar van afhankelijkheid. De lidstaten kunnen ook eisen dat deze metingen in erkende laboratoria worden uitgevoerd of geverifieerd, zoals bepaald in lid 2.

4. De resultaten van de metingen die krachtens lid 3 worden uitgevoerd, worden jaarlijks aan de bevoegde nationale autoriteiten overgelegd. De lidstaten kunnen in gevallen waarin de productspecificaties niet zijn gewijzigd tot een minder frequente mededeling van testresultaten besluiten; zij moeten van wijzigingen van de productspecificaties in kennis worden gesteld.

De lidstaten zorgen met alle passende middelen voor de verspreiding van de overeenkomstig dit artikel verstrekte gegevens teneinde de consumenten te informeren, in voorkomende gevallen rekening houdend met informatie die een fabrieksgeheim is.

5. De lidstaten delen alle krachtens dit artikel verstrekte gegevens en informatie jaarlijks mee aan de Commissie, die deze in aanmerking neemt bij de opstelling van het in artikel 11 bedoelde verslag.

*Artikel 5***Etikettering**

1. De vermelding van de overeenkomstig artikel 4 gemeten gehalten aan teer, nicotine en koolmonoxide van sigaretten wordt gedrukt op één zijkant van het sigarettenpakje in de officiële taal of talen van de lidstaat waar het product op de markt wordt gebracht, en beslaat minstens 10 % van het betreffende oppervlak.

Voor lidstaten met twee officiële talen is dat 12 % en voor lidstaten met drie officiële talen 15 % van het betreffende oppervlak.

2. Op alle verpakkingseenheden van tabaksproducten, met uitzondering van tabak voor oraal gebruik en andere niet voor roken bestemde tabaksproducten, moeten verplicht de volgende waarschuwingen worden aangebracht:

a) een algemene waarschuwing

1. „Roken is dodelijk/roken kan dodelijk zijn”,
2. „Roken brengt u en anderen rondom u ernstig schade toe”.

Bovenstaande algemene waarschuwingen worden afwisselend aangebracht, zodat zij regelmatig verschijnen. Deze waarschuwing wordt aangebracht op de duidelijkst zichtbare kant (voorkant) van de verpakkingseenheid en op elke in de detailverkoop gebruikte buitenverpakking, behalve op extra cellofaanverpakkingen.

b) een bijkomende waarschuwing, die wordt gekozen uit de lijst van bijlage I.

Deze bijkomende waarschuwingen wisselen elkaar op zodanige wijze af dat zij regelmatig voorkomen.

Deze waarschuwing wordt aangebracht op de andere duidelijkst zichtbare kant (achterkant) van de verpakkingseenheid en op elke in de detailverkoop gebruikte buitenverpakking, behalve op cellofaanverpakkingen.

De lidstaten mogen de plaats waar de op de betreffende oppervlakken aan te brengen waarschuwingen worden aangebracht, bepalen afhankelijk van de taalvereisten.

3. De Commissie stelt, zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 31 december 2002 voorschriften vast volgens de procedure van artikel 10, lid 2, voor het gebruik van kleurenfoto's of andere illustraties om de gevolgen van het roken voor de gezondheid af te beelden en uit te leggen, teneinde ervoor te zorgen dat de internemarktbepalingen niet worden ondergraven.

Indien de lidstaten extra waarschuwingen in de vorm van kleurenfoto's of andere illustraties voorschrijven, moet de hand worden gehouden aan bovengenoemde voorschriften.

4. Op tabaksproducten voor oraal gebruik die krachtens artikel 8 op de markt mogen worden gebracht, en op niet voor roken bestemde tabaksproducten staat de volgende waarschuwing:

„Dit tabaksproduct kan uw gezondheid schaden en is verslavend.”.

Deze waarschuwing wordt gedrukt op het duidelijkst zichtbare oppervlak van de verpakkingseenheid en op elke in de detailverkoop gebruikte buitenverpakking, behalve op cellofaanverpakkingen.

De lidstaten mogen de plaats waar de waarschuwing op het betreffende oppervlak wordt aangebracht, bepalen afhankelijk van de taalvereisten.

5. De algemene waarschuwing van lid 2, onder a), en de waarschuwing op niet voor roken bestemde tabaksproducten en tabaksproducten voor oraal gebruik van lid 4 beslaat minstens 30 % van de buitenvoorkant of -achterkant van de tabaksverpakkingseenheid waarop zij worden aangebracht. Dit percentage wordt voor lidstaten met twee officiële talen verhoogd tot 32 en voor lidstaten met drie officiële talen tot 35. De bijkomende waarschuwing van lid 2, onder b), beslaat minstens 40 % van de buitenvoorkant of -achterkant van het betreffende oppervlak van de verpakkingseenheid waarop zij wordt aangebracht. Dit percentage wordt voor lidstaten met

twee officiële talen verhoogd tot 45 en voor lidstaten met drie officiële talen tot 50.

Wat evenwel verpakkingseenheden betreft die bestemd zijn voor andere producten dan sigaretten en waarvan het duidelijkst zichtbare oppervlak groter is dan 75 cm², beslaan de in lid 2 bedoelde waarschuwingen ten minste 22,5 cm² voor elk oppervlak. Voor lidstaten met twee officiële talen is dit 24 cm² en voor lidstaten met drie officiële talen 26,25 cm².

6. De krachtens dit artikel vereiste waarschuwingen en vermeldingen van de gehaltes aan teer, nicotine en koolmonoxide worden aangebracht:

- a) in zwarte vetgedrukte Helvetica-letters op een witte achtergrond. Om aan de taalvereisten te voldoen mogen de lidstaten de puntgrootte van het lettertype zelf bepalen, mits de in hun wetgeving bepaalde lettergrootte een zo groot mogelijk deel van de voor de tekst bestemde ruimte beslaat;
- b) in kleine letters, behalve de eerste letter van de boodschap en wanneer dat om grammaticale redenen niet kan;
- c) gecentreerd op het voor de tekst bestemde oppervlak en evenwijdig met de bovenrand van het pakje;
- d) voor andere dan de in lid 4 bedoelde producten, omgeven door een minstens 3 mm en hoogstens 4 mm brede zwarte rand die geen belemmering vormt voor de leesbaarheid van de waarschuwingen of vermeldingen;
- e) in de officiële taal of talen van de lidstaat waar het product op de markt wordt gebracht.

7. De in dit artikel voorgeschreven opschriften mogen niet op de fiscale zegels van de verpakkingseenheden worden aangebracht. Zij zijn niet verwijderbaar of uitwisbaar en mogen in geen geval door andere aanduidingen of afbeeldingen worden bedekt of bij het openen van het pakje onduidelijk gemaakt of onderbroken worden. Bij andere tabaksproducten dan sigaretten mogen de opschriften met behulp van stickers worden aangebracht, mits deze niet kunnen worden verwijderd.

8. De lidstaten kunnen verlangen dat de in de leden 2 en 4 bedoelde waarschuwingen vergezeld gaan van de vermelding van de autoriteit van wie de waarschuwing afkomstig is, welke vermelding buiten de ruimte voor de waarschuwingen wordt aangebracht.

9. Ter wille van de identificatie en traceerbaarheid wordt het tabaksproduct op passende wijze gemerkt door vermelding van het partijnummer of een gelijkwaardige vermelding op de verpakkingseenheid, zodat plaats en tijd van productie kunnen worden vastgesteld.

De technische maatregelen ter uitvoering van deze bepaling worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 10, lid 2.

Artikel 6

Verdere productinformatie

1. De lidstaten verplichten de producenten en importeurs van tabaksproducten een lijst in te dienen van alle ingrediënten, met opgave van de hoeveelheden, die voor de productie van die tabaksproducten worden gebruikt, opgesplitst naar merk en type.

Bij deze lijst gaat een verklaring waarin wordt uiteengezet waarom die ingrediënten aan die tabaksproducten worden toegevoegd. De functie en de categorie ervan worden vermeld. Bij de lijst gaan tevens de voor de producent of de invoerder beschikbare toxicologische gegevens betreffende die ingrediënten in verbrande en onverbrande vorm, naar gelang van het geval, waarbij inzonderheid de gevolgen daarvan voor de gezondheid worden vermeld en mogelijke verslavende effecten in aanmerking worden genomen. De lijst wordt opgesteld in afnemende volgorde naar gewicht van de respectieve ingrediënten van het product.

De in de eerste alinea bedoelde inlichtingen worden jaarlijks medegedeeld, voor het eerst uiterlijk op 31 december 2002.

2. De lidstaten zorgen voor de verspreiding met alle geeignende middelen van de overeenkomstig dit artikel verstrekte inlichtingen teneinde de consumenten te informeren. Daarbij moet wel rekening worden gehouden met de bescherming van informatie over specifieke productformules die onder het fabrieksgeheim vallen.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat voor elk product de lijst van ingrediënten, met opgave van het teer-, nicotine- en koolmonoxidegehalte, wordt gepubliceerd.

4. De lidstaten delen alle krachtens dit artikel verstrekte gegevens en inlichtingen jaarlijks mee aan de Commissie, die deze in aanmerking neemt bij de opstelling van het in artikel 11 bedoelde verslag.

Artikel 7

Productbenamingen

Vanaf 30 september 2003 en onverminderd artikel 5, lid 1, mogen teksten, namen, handelsmerken en figuratieve teksten die de suggestie wekken dat een bepaald tabaksproduct minder schadelijk is dan andere, niet meer worden gebruikt op de verpakking van tabaksproducten.

Artikel 8

Tabak voor oraal gebruik

De lidstaten verbieden het in de handel brengen van tabak voor oraal gebruik onverminderd artikel 151 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

Artikel 9

Aanpassingsmaatregelen

Overeenkomstig de procedure in artikel 10, lid 2, zorgt de Commissie voor aanpassing aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang van:

- a) de in artikel 4 vermelde meetmethoden, alsook van de desbetreffende definities, en
- b) de in bijlage I vermelde waarschuwingen betreffende de gezondheid die op de verpakkingseenheden van de tabaksproducten moeten worden aangebracht en het tempo waarin zij elkaar afwisselen,
- c) het merken met het oog op de identificatie en traceerbaarheid van tabaksproducten.

Artikel 10

Regelgevingsprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

Verslag

Uiterlijk op 31 december 2004 — en daarna om de twee jaar — dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag over de toepassing van deze richtlijn in.

Voor de opstelling van dat verslag wordt de Commissie bijgestaan door wetenschappelijke en technische deskundigen om over alle nodige gegevens te beschikken.

Bij de indiening van het eerste verslag geeft de Commissie in het bijzonder aan welke elementen vanwege de ontwikkeling van de wetenschappelijke en technische kennis herzien of verder uitgewerkt dienen te worden, met inbegrip van de ontwikkeling van internationaal overeengekomen regels en normen betreffende producten, waarbij bijzondere aandacht dient te worden besteed aan:

- verdere verlaging van de in artikel 3, lid 1, genoemde maximumgehalten,
- het eventuele verband tussen die gehalten,
- verbetering van de gezondheidswaarschuwingen op het stuk van grootte, plaats en bewoordingen,
- nieuwe wetenschappelijke en technische gegevens aangaande etikettering en het op sigarettenverpakkingen afdrukken van foto's of andere afbeeldingen om de gevolgen van roken voor de gezondheid weer te geven of te verduidelijken,
- methodologieën om de toxiciteit en schadelijkheid realistischer te beoordelen en te reglementeren,
- de evaluatie van de verslavende effecten van die ingrediënten welke afhankelijkheid in de hand werken,
- de evaluatie van tabaksproducten die de schadelijkheid mogelijk kunnen verminderen,
- de ontwikkeling van gestandaardiseerde testmethodes voor het meten van de gehalten in sigarettenrook van andere bestanddelen dan teer, nicotine en koolmonoxide,
- de toxicologische gegevens omtrent ingrediënten die van de producenten moeten worden verlangd, alsmede de wijze waarop zij moeten worden getest teneinde de volksgezondheidsinstanties in staat te stellen het gebruik ervan te beoordelen,
- de ontwikkeling van normen voor andere producten dan sigaretten, met name shag.

Het verslag gaat ook in op het verband tussen de etiketteringsvereisten van artikel 5 en het gedrag van de consument. Het verslag gaat vergezeld van alle door de Commissie noodzakelijk geachte voorstellen tot wijziging van deze richtlijn teneinde deze aan de ontwikkelingen in de sector van de tabaksproducten aan te passen, voorzover dit voor de totstandbrenging en de werking van de interne markt noodzakelijk is, en rekening te houden met nieuwe wetenschappelijke ontwikkelingen en met de ontwikkelingen ten aanzien van internationaal overgenomen productnormen.

Artikel 12

Gemeenschappelijke lijst van ingrediënten

De Commissie wordt verzocht om, in het kader van het in artikel 11 vermelde eerste verslag en met het oog op de goede werking van de interne markt op basis van de overeenkomstig artikel 6 verstrekte inlichtingen, uiterlijk op 31 december 2004, een voorstel voor een gemeenschappelijke lijst van voor tabaksproducten toegestane ingrediënten in te dienen, onder meer rekening houdend met het gevaar van afhankelijkheid.

Artikel 13

Invoer, verkoop en verbruik van tabaksproducten

1. De lidstaten mogen de invoer, de verkoop en het verbruik van tabaksproducten die aan deze richtlijn voldoen, niet verbieden of beperken om redenen die verband houden met de beperking van de gehalten aan teer, nicotine of koolmonoxide van sigaretten, met de waarschuwingen betreffende de gezondheid of andere bepalingen van deze richtlijn, met uitzondering van de maatregelen die zijn genomen voor de verificatie van de in het kader van artikel 4 verstrekte elementen.

2. Deze richtlijn laat het recht van de lidstaten onverlet om, met inachtneming van het Verdrag en met het oog op de bescherming van de volksgezondheid, strengere voorschriften omtrent de productie, de invoer, de verkoop en het verbruik van tabaksproducten te handhaven of vast te stellen, mits deze voorschriften geen afbreuk doen aan de in deze richtlijn vastgestelde voorschriften.

3. De lidstaten kunnen, met name, hangende de vaststelling van de in artikel 12 genoemde gemeenschappelijke lijst, het gebruik verbieden van ingrediënten die tot gevolg hebben dat de verslavende eigenschappen van tabaksproducten worden versterkt.

Artikel 14

Uitvoering

1. Onverminderd artikel 15, eerste alinea, doen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 september 2002 aan deze

richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. Producten die niet aan deze richtlijn voldoen, mogen nog gedurende één jaar na de in lid 1 bedoelde datum worden verkocht.

3. Bij wijze van afwijking van lid 2 mogen andere producten dan sigaretten die niet aan deze richtlijn voldoen, nog gedurende twee jaar na de in lid 1 bedoelde datum worden verkocht.

4. De lidstaten delen de Commissie mee welke bepalingen van intern recht zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 15

Intrekking

De Richtlijnen 89/622/EEG en 90/239/EEG van de Raad worden ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage II opgenomen termijnen voor de omzetting en de toepassing van deze richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar deze richtlijn en worden overeenkomstig de in bijlage III opgenomen concordantietabel gelezen.

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 5 juni 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

L. ENGQVIST

BIJLAGE I

Lijst van bijkomende waarschuwingen

(bedoeld in artikel 5, lid 2, onder b))

1. Rokers sterven jonger
2. Roken veroorzaakt verstopping van de bloedvaten, hartaanvallen en beroertes
3. Roken veroorzaakt dodelijke longkanker
4. Roken tijdens de zwangerschap is slecht voor uw baby
5. Bescherm kinderen: laat hen niet uw rook inademen
6. Uw arts of uw apotheker kan u helpen te stoppen met roken
7. Roken werkt zeer verslavend; begin er niet mee
8. Stoppen met roken vermindert het risico op dodelijke hart- en longziekten
9. Roken kan leiden tot een langzame, pijnlijke dood
10. Zoek hulp om te stoppen met roken: (telefoon/postadres/internetadres/raadpleeg uw arts/apotheker)
11. Roken kan de bloedsomloop verminderen en veroorzaakt impotentie
12. Roken verouderd uw huid
13. Roken kan het sperma beschadigen en vermindert de vruchtbaarheid
14. Tabaksrook bevat benzeen, nitrosaminen, formaldehyde en waterstofcyanide

BIJLAGE II

Termijnen voor de omzetting en de uitvoering van de in artikel 15 vermelde ingetrokken richtlijnen

Richtlijn	Termijnen voor de omzetting	Uiterste data voor de toepassing
89/622/EEG (PB L 359 van 8.12.1989, blz. 1)	1 juli 1990	31 december 1991 31 december 1992 31 december 1993
90/239/EEG (PB L 137 van 30.5.1990, blz. 36)	18 november 1991	31 december 1992 ⁽¹⁾ 31 december 1997 ⁽¹⁾ 31 december 1992 ⁽²⁾ 31 december 1998 ⁽²⁾ 31 december 2000 ⁽²⁾ 31 december 2006 ⁽²⁾
92/41/EEG (PB L 158 van 11.6.1992, blz. 30)	1 juli 1992	1 juli 1992 1 januari 1994 31 december 1994

⁽¹⁾ Voor alle lidstaten behalve Griekenland.⁽²⁾ Uitsluitend voor Griekenland geldende afwijking.

BIJLAGE III

CONCORDANTIETABEL

Deze richtlijn	Richtlijn 89/622/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 92/41/EEG	Richtlijn 90/239/EEG
Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, punten 1, 2 en 3	Artikel 2, punten 1, 2 en 3	Artikel 2, lid 1
Artikel 2, punt 4	Artikel 2, punt 4	
Artikel 2, punt 5		
Artikel 3, lid 1		Artikel 2, lid 2
Artikel 3, lid 3		Artikel 2, lid 3
Artikel 4, lid 1, eerste alinea	Artikel 3, lid 1	Artikelen 3 en 4
Artikel 4, lid 1, tweede alinea	Artikel 3, lid 2	
Artikel 4, leden 2 tot en met 5		
Artikel 5, lid 1	Artikel 3, lid 3	
Artikel 5, lid 2, eerste alinea	Artikel 4, lid 1	
Artikel 5, lid 2, eerste alinea, onder a)	Bijlage I	
Artikel 5 lid 2, eerste alinea, onder b)	Artikel 4, lid 2 bis, onder a)	
Artikel 5, lid 2, tweede alinea		
Artikel 5, lid 4		
Artikel 5, lid 5, eerste alinea	Artikel 4, lid 4	
Artikel 5, lid 5, tweede alinea	Artikel 4, lid 4	
Artikel 5, lid 6		
Artikel 5, lid 7	Artikel 4, lid 5	
Artikel 5, lid 8		
Artikel 5, lid 9		
Artikel 6		
Artikel 7		
Artikel 8	Artikel 8, onder a)	
Artikel 9		
Artikel 10		
Artikel 11		
Artikel 12		
Artikel 13, lid 1	Artikel 8, lid 1	Artikel 7, lid 1
Artikel 13, lid 2	Artikel 8, lid 2	Artikel 7, lid 2
Artikel 14, lid 1	Artikel 9, lid 1	Artikel 8, lid 1
Artikel 14, lid 2	Artikel 9, lid 2	Artikel 8, lid 2
Artikel 14, lid 3	Artikel 9, lid 1	Artikel 8, lid 3
Artikel 15		
Artikel 16		
Artikel 17	Artikel 10	Artikel 9
Bijlage I	Bijlage I	
Bijlage II		
Bijlage III		

VERKLARINGEN VAN DE COMMISSIE**Overweging 19**

De Commissie zal de volksgezondheids- en consumentenbeschermingsaspecten van de verkoop van tabaksproducten via verkoopautomaten bezien, op basis van de artikelen 152 en 153 van het Verdrag. Deze kwestie is ook onderwerp van lopende onderhandelingen over een overeenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie betreffende de bestrijding van het tabaksgebruik.

RICHTLIJN 2001/41/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 19 juni 2001

houdende 21e wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (stoffen die als kankerverwekkend, mutageen of vergiftig voor de voortplanting zijn ingedeeld)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 14 van het Verdrag behelst dat er een ruimte zonder binnengrenzen tot stand wordt gebracht, waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal wordt gewaarborgd.
- (2) Het Europees Parlement en de Raad hebben op 29 maart 1996 Besluit nr. 646/96/EG tot vaststelling van een actieplan voor kankerbestrijding in het kader van de actie op het gebied van de volksgezondheid (1996-2000) ⁽⁴⁾ vastgesteld.
- (3) Om de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de consument te verbeteren mogen stoffen die als kankerverwekkend, mutageen of vergiftig voor de voortplanting zijn ingedeeld en preparaten die dergelijke stoffen bevatten, niet op de markt worden gebracht om door het grote publiek te worden gebruikt.
- (4) Bij Richtlijn 94/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 tot veertiende wijziging van Richtlijn 76/769/EEG ⁽⁵⁾ wordt in de vorm van een aanhangsel voor de punten 29, 30 en 31 van bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG ⁽⁶⁾ een lijst vastgesteld met stoffen die zijn ingedeeld als kankerverwekkend, mutageen of vergiftig voor de voortplanting van categorie 1 of 2. Deze stoffen en preparaten mogen niet op de markt worden gebracht om door het grote publiek te worden gebruikt.
- (5) In Richtlijn 94/60/EG wordt bepaald dat de Commissie een voorstel bij het Europees Parlement en de Raad indient om deze lijst uit te breiden, uiterlijk zes maanden na de publicatie van een aanpassing van bijlage I van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de

verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽⁷⁾ aan de vooruitgang van de techniek waarin stoffen als kankerverwekkend, mutageen of vergiftig voor de voortplanting van categorie 1 of 2 worden ingedeeld.

- (6) Richtlijn 97/69/EG van de Commissie van 5 december 1997 tot drieëntwintigste aanpassing van Richtlijn 67/548/EEG ⁽⁸⁾ en meer in het bijzonder bijlage I daarvan aan de vooruitgang van de techniek bevat één nieuwe stof die als kankerverwekkend van categorie 2 is ingedeeld. Richtlijn 98/73/EG van de Commissie van 18 september 1998 tot vierentwintigste aanpassing van Richtlijn 67/548/EEG ⁽⁹⁾ en meer in het bijzonder bijlage I daarvan aan de vooruitgang van de techniek bevat één nieuwe stof die als kankerverwekkend van categorie 2 is ingedeeld en één nieuwe stof die als vergiftig voor de voortplanting van categorie 2 is ingedeeld. Deze stoffen dienen in de vorm van een aanhangsel aan de punten 29 en 31 van bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG te worden toegevoegd.
- (7) Er is rekening gehouden met de risico's en de voordelen van de nieuwe stoffen die bij de Richtlijnen 97/69/EG en 98/73/EG als kankerverwekkend van categorie 2 of vergiftig voor de voortplanting van categorie 2 zijn ingedeeld.
- (8) Deze richtlijn laat de communautaire wetgeving onverlet waarbij minimale voorschriften voor de bescherming van werknemers zijn vastgelegd, vervat in Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk ⁽¹⁰⁾ en daarop gebaseerde bijzondere richtlijnen, met name Richtlijn 90/394/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk (zesde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) ⁽¹¹⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Het aanhangsel bij bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG wordt als volgt gewijzigd:

⁽¹⁾ PB C 116 E van 26.4.2000, blz. 54.

⁽²⁾ PB C 140 van 18.5.2000, blz. 1.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 november 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 12 maart 2001 (PB C 142 van 15.5.2001, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 16 mei 2001.

⁽⁴⁾ PB L 95 van 16.4.1996, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 201. Deze richtlijn is voor het laatst gewijzigd bij Richtlijn 1999/77/EG van de Commissie (PB L 207 van 6.8.1999, blz.18).

⁽⁷⁾ PB 196 van 16.8.1967, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/33/EG van de Commissie (PB L 136 van 8.6.2000, blz. 90).

⁽⁸⁾ PB L 343 van 13.12.1997, blz. 19.

⁽⁹⁾ PB L 305 van 16.11.1998, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 196 van 26.7.1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/38/EG van de Raad (PB L 138 van 1.6.1999, blz. 66).

1. de volgende nota R wordt aan het voorwoord toegevoegd:

„Nota R.

Vezels waarvan de naar de lengte gewogen meetkundig gemiddelde diameter, minus tweemaal de standaardfout, groter is dan 6 µm, behoeven niet als kankerverwekkend te worden ingedeeld.”

2. de stoffen die zijn opgenomen in bijlage van deze richtlijn, worden toegevoegd aan de stoffen die zijn opgenomen in het aanhangsel voor de punten 29 en 31 van bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 18 juli 2002 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen met ingang van 18 januari 2003 toe.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 19 juni 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

M. WINBERG

BIJLAGE

Punt 29 — Kankerverwekkende stoffen: categorie 2

Stoffen	Catalogusnummer	EG-nummer	CAS-nummer	Nota's
4-chlooraniline	612-137-00-9	203-401-0	106-47-8	
Vuurvaste keramische vezels; vezels voor speciale toepassingen, met uitzondering van de in bijlage I bij Richtlijn 67/548/EEG genoemde; [kunstmatige (silicaat) glasvezels met een willekeurige oriëntatie en een gehalte aan alkali- en aardalkali-oxiden ($\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O} + \text{CaO} + \text{MgO} + \text{BaO}$) van ten hoogste 18 gewichtspercenten]	650-017-00-8			R

Punt 31 — Voor de voortplanting vergiftige stoffen: categorie 2

Stoffen	Catalogusnummer	EG-nummer	CAS-nummer	Nota's
6-(2-chloorethyl)-6(2-methoxyethoxy)-2,5,7,10-tetraoxa-6-silaundecaan; etacelasil	014-014-00-X	253-704-7	37894-46-5	

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 5 april 2001

inzake de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (Verdrag van Montreal)

(2001/539/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 80, lid 2, juncto artikel 300, lid 2, eerste alinea, eerste zin, en artikel 300, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het is gunstig voor luchtvaartmaatschappijen uit de Europese Gemeenschap wanneer uniforme en eenduidige regels van toepassing zijn met betrekking tot hun aansprakelijkheid voor schade en wanneer die regels dezelfde zijn als die welke gelden voor luchtvaartmaatschappijen uit derde landen.
- (2) De Gemeenschap heeft deelgenomen aan de van 10 tot en met 28 mei 1999 in Montreal gehouden internationale diplomatieke conferentie inzake luchtrecht, die geleid heeft tot de vaststelling van het verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (Verdrag van Montreal) en heeft dat verdrag op 9 december 1999 ondertekend.
- (3) Organisaties voor regionale economische integratie die bevoegd zijn voor bepaalde door het Verdrag van Montreal beheerste aangelegenheden kunnen partij worden bij dat verdrag.

- (4) De Gemeenschap en haar lidstaten hebben een gedeelde bevoegdheid ten aanzien van de door het Verdrag van Montreal beheerste aangelegenheden en dienen bijgevolg het verdrag gelijktijdig te bekrachtigen om een uniforme en volledige toepassing van de bepalingen daarvan binnen de Europese Unie te waarborgen,

BESLUIT:

Artikel 1

Het verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (Verdrag van Montreal) wordt hierbij namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het Verdrag is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad legt de in artikel 53, lid 3, van het Verdrag van Montreal bedoelde akte van bekrachtiging neder bij de Internationale burgerluchtvaartorganisatie, samen met een bevoegdheidsverklaring.

De akte van bekrachtiging van de Gemeenschap wordt gelijktijdig met de akten van bekrachtiging van alle lidstaten nedergelegd.

Gedaan te Luxemburg, 5 april 2001.

Voor de Raad
De voorzitter
B. ROSENGREN

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 225.

⁽²⁾ Advies van 16 januari 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

(VERTALING)

VERDRAG TOT HET BRENGEN VAN EENHEID IN ENIGE BEPALINGEN INZAKE HET INTERNATIONALE LUCHTVERVOER

DE STATEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT VERDRAG,

ERKENNEND de belangrijke bijdrage van het Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer ondertekend te Warschau op 12 oktober 1929, hierna aangeduid als het „Verdrag van Warschau”, en andere bijbehorende instrumenten ter harmonisering van het internationale privaatrechtelijke luchtrecht;

ERKENNEND de noodzaak het Verdrag van Warschau en bijbehorende instrumenten te moderniseren en te herzien;

ERKENNEND het belang van het waarborgen van bescherming van de belangen van consumenten in het internationale luchtvervoer en de noodzaak van billijke schadevergoeding gegrond op het beginsel van restitutie;

OPNIEUW BEVESTIGEND de wenselijkheid van een ordelijke ontwikkeling van de afhandeling van het internationale luchtvervoer en de vlotte doorstroom van passagiers, bagage en goederen overeenkomstig de beginselen en doelstellingen van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, gesloten te Chicago op 7 december 1944;

Ervan OVERTUIGD dat een gezamenlijk optreden van de staten ter verdere harmonisatie en codificatie van enige bepalingen tot regeling van het internationale luchtvervoer door middel van een nieuw verdrag het beste middel is om een billijk evenwicht van de belangen te bereiken,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

HOOFDSTUK I**ALGEMENE BEPALINGEN***Artikel 1***Toepassingsgebied**

1. Dit verdrag is van toepassing op al het internationale vervoer van personen, bagage of goederen dat met luchtvaartuigen tegen betaling plaats heeft. Het is eveneens van toepassing op kosteloos vervoer per luchtvaartuig door een luchtvervoeronderneming verricht.

2. Onder internationaal vervoer in de zin van dit verdrag wordt verstaan alle vervoer waarbij, volgens overeenkomst tussen partijen, de plaats van vertrek en de plaats van bestemming, zij er al dan niet onderbreking van het vervoer of overlading, zijn gelegen hetzij op het grondgebied van twee staten die partij zijn bij dit verdrag, hetzij op het grondgebied van een enkele staat die partij is bij dit verdrag indien een tussenlanding wordt voorzien binnen het grondgebied van een andere staat, zelfs indien die staat geen partij is bij het verdrag. Het vervoer zonder een zodanige tussenlanding tussen twee punten binnen het grondgebied van een enkele staat die partij is bij dit verdrag wordt niet beschouwd als internationaal in de zin van dit verdrag.

3. Het vervoer, te verrichten door verschillende opeenvolgende luchtvervoerders, wordt voor de toepassing van dit verdrag geacht een enkel vervoer te vormen, wanneer het door de partijen als een enkele handeling is beschouwd, of het nu in de vorm van een enkele overeenkomst dan wel in de vorm van een reeks van overeenkomsten is gesloten, en het verliest zijn internationaal karakter niet door de omstandigheid dat een enkele overeenkomst of een reeks van overeenkomsten ten volle moet worden uitgevoerd binnen het grondgebied van dezelfde staat.

4. Dit verdrag is tevens van toepassing op het vervoer bedoeld in hoofdstuk V, behoudens de bepalingen van dat hoofdstuk.

*Artikel 2***Vervoer verricht door de staat en vervoer van postzendingen**

1. Dit verdrag is op vervoer verricht door de staat of door andere openbare lichamen van toepassing onder de voorwaarden genoemd in artikel 1.

2. Bij het vervoer van postzendingen is de vervoerder slechts aansprakelijk tegenover de betrokken postadministratie overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op de verhouding tussen de vervoerders en de postadministraties.

3. Behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel zijn de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing op het vervoer van postzendingen.

HOOFDSTUK II**DOCUMENTEN EN VERPLICHTINGEN VAN DE PARTIJEN BETREFFENDE HET VERVOER VAN PASSAGIERS, BAGAGE EN GOEDEREN***Artikel 3***Passagiers en bagage**

1. Bij het vervoer van passagiers dient een individueel of collectief vervoersdocument te worden afgegeven, bevattende:

- a) de aanduiding van de plaatsen van vertrek en van bestemming;
- b) indien de plaatsen van vertrek en van bestemming gelegen zijn binnen het grondgebied van eenzelfde staat die partij is bij dit verdrag, terwijl één of meer tussenlandingen worden voorzien binnen het grondgebied van een andere staat, de aanduiding van één van de plaatsen van tussenlanding.

2. De afgifte van het in het eerste lid bedoelde vervoersdocument kan worden vervangen door het gebruik van ieder ander middel waardoor de in dat lid vermelde gegevens worden vastgelegd. Indien een dergelijk ander middel wordt gebruikt biedt de vervoerder aan de passagier een schriftelijke verklaring te verstrekken van de aldus vastgelegde gegevens.

3. De vervoerder verstrekt aan de passagier een identificatielabel voor elk stuk aangegeven bagage.

4. Aan de passagier wordt een schriftelijke mededeling verstrekt vermeldend dat, wanneer dit verdrag van toepassing is, het de aansprakelijkheid van de vervoerders regelt en kan beperken ter zake van dood of letsel en in geval van vernieling, verlies of beschadiging van de bagage, alsmede in geval van vertraging.

5. Niet-inachtneming van het bepaalde in de voorgaande leden doet niet af aan het bestaan of de geldigheid van de vervoerovereenkomst, die desondanks onderworpen zal zijn aan de regels van dit verdrag, met inbegrip van die betreffende de beperking van de aansprakelijkheid.

Artikel 4

Goederen

1. Bij het vervoer van goederen moet een luchtvrachtbrief worden afgegeven.

2. De afgifte van een luchtvrachtbrief kan worden vervangen door het gebruik van ieder ander middel waardoor de gegevens betreffende het te verrichten vervoer worden vastgelegd. Indien van zodanig ander middel gebruik wordt gemaakt, verstrekt de vervoerder aan de afzender, op diens verzoek, een goederenontvangstbewijs dat de identificatie van de zending mogelijk maakt en toegang geeft tot de door die andere middelen vastgelegde gegevens.

Artikel 5

Inhoud van de luchtvrachtbrief of van het goederenontvangstbewijs

De luchtvrachtbrief of het goederenontvangstbewijs moet bevatten:

- a) de aanduiding van de plaatsen van vertrek en van bestemming;
- b) indien de plaatsen van vertrek en van bestemming zijn gelegen binnen het grondgebied van eenzelfde staat die partij is bij dit verdrag, terwijl één of meer tussenlandingen worden voorzien binnen het grondgebied van een andere staat, de aanduiding van één van de plaatsen van tussenlanding;
- c) de vermelding van het gewicht van de zending.

Artikel 6

Document inzake de aard van de goederen

Indien nodig ter vervulling van de formaliteiten van douane, politie en andere overheidsinstanties, kan van de afzender worden verlangd dat hij een document afgeeft dat de aard van de goederen aanduidt. Deze bepaling schept voor de vervoerder geen enkele verplichting, verbintenis of aansprakelijkheid.

Artikel 7

Beschrijving van de luchtvrachtbrief

1. De luchtvrachtbrief wordt door de afzender opgemaakt in drie oorspronkelijke exemplaren.

2. Het eerste exemplaar bevat de vermelding „voor de vervoerder”; het wordt getekend door de afzender. Het tweede exemplaar bevat de vermelding „voor de geadresseerde”; het wordt getekend door de afzender en de vervoerder. Het derde exemplaar wordt getekend door de vervoerder en door hem, na ontvangst van de goederen, overhandigd aan de afzender.

3. De handtekening van de vervoerder en die van de afzender kunnen worden gedrukt of vervangen door een stempel.

4. Indien, op verzoek van de afzender, de vervoerder de luchtvrachtbrief opmaakt, wordt deze laatste, behoudens tegenbewijs, geacht te handelen namens de afzender.

Artikel 8

Documenten betreffende verscheidene colli

Wanneer er verscheidene colli zijn

- a) heeft de vervoerder van goederen het recht van de afzender te verlangen dat hij aparte luchtvrachtbrieven opmaakt;
- b) heeft de afzender het recht van de vervoerder te verlangen dat hij aparte goederenontvangstbewijzen afgeeft, wanneer gebruik wordt gemaakt van de in artikel 4, tweede lid, bedoelde andere middelen.

Artikel 9

Het niet naleven van bepalingen betreffende voorgescreven documenten

Niet-inachtneming van het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 8 doet niet af aan het bestaan of de geldigheid van de vervoerovereenkomst, die desondanks onderworpen zal zijn aan de regels van dit verdrag, met inbegrip van die betreffende de beperking van de aansprakelijkheid.

Artikel 10

Aansprakelijkheid voor de op de documenten geplaatste bijzonderheden

1. De afzender is verantwoordelijk voor de juistheid van de bijzonderheden en verklaringen betreffende de goederen die door of namens hem in de luchtvrachtbrief zijn opgenomen, of die door of namens hem zijn verstrekt aan de vervoerder voor opname in het goederenontvangstbewijs of in de gegevens vastgelegd door de andere middelen bedoeld in artikel 4, tweede lid. Het voorgaande is eveneens van toepassing in het geval waarin de namens de afzender handelende persoon tevens namens de vervoerder handelt.

2. De afzender is aansprakelijk voor alle schade die door de vervoerder of door enige andere persoon jegens wie de vervoerder aansprakelijk is, wordt geleden als gevolg van de onnauwkeurigheid, onjuistheid of onvolledigheid van de bijzonderheden en verklaringen die door of namens de afzender zijn verstrekt.

3. Behoudens het bepaalde in het eerste en tweede lid van dit artikel is de vervoerder aansprakelijk voor alle schade die door de afzender of door enige andere persoon jegens wie de afzender aansprakelijk is, wordt geleden als gevolg van de onnauwkeurigheid, onjuistheid of onvolledigheid van de bijzonderheden en verklaringen die door of namens de vervoerder zijn opgenomen in het goederenontvangsbewijs of in de gegevens vastgelegd door de andere middelen bedoeld in artikel 4, tweede lid.

Artikel 11

Bewijskracht van de documenten

1. De luchtvrachtbrief en het goederenontvangsbewijs strekken, behoudens tegenbewijs, tot bewijs van het sluiten van de overeenkomst, van de ontvangst van de goederen en van de vervoer voorwaarden die erin worden vermeld.

2. De opgaven in de luchtvrachtbrief en het goederenontvangsbewijs betreffende het gewicht, de afmetingen en de verpakking van de goederen, alsmede betreffende het aantal colli, hebben kracht van bewijs, behoudens tegenbewijs; die betreffende de hoeveelheid, de omvang en de toestand van de goederen leveren slechts bewijs op jegens de vervoerder voorzover zij door hem zijn geverifieerd in tegenwoordigheid van de afzender en daarvan melding is gemaakt in de luchtvrachtbrief, of indien het opgaven betreft die betrekking hebben op de uiterlijke staat van de goederen.

Artikel 12

Recht om over de goederen te beschikken

1. Onder voorwaarde dat hij alle uit de vervoerovereenkomst voortvloeiende verplichtingen nakomt, heeft de afzender het recht over de goederen te beschikken, hetzij door deze op de luchthaven van vertrek of van bestemming terug te nemen, hetzij door deze tijdens de reis bij een landing op te houden, hetzij door deze te doen afleveren op de plaats van bestemming of tijdens de reis aan een ander dan de oorspronkelijk aangewezen geadresseerde, hetzij door terugzending te vragen naar de luchthaven van vertrek, voor zover de uitoefening van dat recht geen nadeel toebrengt aan de vervoerder of aan de andere afzenders en met de verplichting de daaruit voortvloeiende kosten te vergoeden.

2. Indien uitvoering van de opdrachten van de afzender onmogelijk is, moet de vervoerder hem daarvan onmiddellijk in kennis stellen.

3. Indien de vervoerder de opdrachten van de afzender betreffende de beschikking over de goederen uitvoert, zonder overlegging te vorderen van het aan deze afgegeven exemplaar van de luchtvrachtbrief of van het goederenontvangsbewijs, is hij, behoudens zijn recht van verhaal op de afzender, aansprakelijk voor de schade die daardoor veroorzaakt mocht worden aan de regelmatige houder van de luchtvrachtbrief of van het goederenontvangsbewijs.

4. Het recht van de afzender eindigt op het moment, waarop dat van de geadresseerde begint, overeenkomstig artikel 13. Indien evenwel de geadresseerde de goederen weigert, of indien hij niet bereikt kan worden, herkrijgt de afzender zijn beschikkingsrecht.

Artikel 13

Aflevering van de goederen

1. Tenzij de afzender het hem ingevolge artikel 12 toekomende recht heeft uitgeoefend, heeft de geadresseerde het recht om, na aankomst van de goederen op de plaats van bestemming, van de vervoerder aflevering van de goederen te vorderen tegen betaling van de verschuldigde bedragen en onder naleving van de vervoer voorwaarden.

2. Tenzij anders is bedongen moet de vervoerder de geadresseerde onmiddellijk van de aankomst van de goederen in kennis stellen.

3. Indien het verlies van de goederen door de vervoerder wordt erkend, of indien de goederen na afloop van een termijn van zeven dagen, nadat zij hadden moeten aankomen, niet zijn aangekomen, is de geadresseerde gerechtigd de rechten die uit de vervoerovereenkomst voortvloeien jegens de vervoerder geldend te maken.

Artikel 14

Geldend maken van de rechten van de afzender en de geadresseerde

De afzender en de geadresseerde kunnen alle rechten doen gelden die hun respectievelijk in de artikelen 12 en 13 zijn toegekend, ieder op zijn eigen naam, onverschillig of zij handelen in hun eigen belang of in dat van een ander, onder voorwaarde dat zij de door de vervoerovereenkomst opgelegde verplichtingen nakomen.

Artikel 15

Verhouding tussen de afzender en de geadresseerde of verhouding tussen derde partijen

1. De artikelen 12, 13 en 14 laten onverlet zowel de verhouding tussen de afzender en de geadresseerde onderling als de verhouding tussen derden die hun rechten ontleen aan de afzender of de geadresseerde.

2. Van de artikelen 12, 13 en 14 kan alleen worden afgeweken door een uitdrukkelijke bepaling in de luchtvrachtbrief of in het goederenontvangsbewijs.

Artikel 16

Formaliteiten van douane, politie of andere overheidsinstanties

1. De afzender is verplicht de inlichtingen en de documenten te verschaffen die, vóór de afgifte van de goederen aan de geadresseerde, nodig zijn om aan de formaliteiten inzake douane, politie of andere overheidsinstanties te voldoen. De afzender is jegens de vervoerder aansprakelijk voor alle schade die het gevolg is van het ontbreken, de onvolledigheid of de onnauwkeurigheid van die inlichtingen en documenten, behoudens in geval van schuld aan de zijde van de vervoerder of van diens hulp personen.

2. De vervoerder is niet gehouden te onderzoeken of deze inlichtingen en documenten juist of voldoende zijn.

HOOFDSTUK III

AANSPRAKELIJKHEID VAN DE VERVOERDER EN OMVANG VAN DE VERGOEDING VAN DE SCHADE*Artikel 17***Dood of letsel geleden door de passagier — Schade toegebracht aan de bagage**

1. De vervoerder is aansprakelijk voor schade die wordt geleden in geval van dood of lichamelijk letsel van een passagier, op grond van het enkele feit dat het ongeval dat de dood of het letsel heeft veroorzaakt, plaats heeft gehad aan boord van het luchtvaartuig of tijdens enige handeling verband houdende met het aan boord gaan of het verlaten van het luchtvaartuig.

2. De vervoerder is aansprakelijk voor schade die wordt geleden in geval van vernieling, verlies of beschadiging van aangegeven bagage, op grond van het enkele feit dat de gebeurtenis die de vernieling, het verlies of de beschadiging heeft veroorzaakt, plaats heeft gehad aan boord van het luchtvaartuig of gedurende enig tijdvak waarin de vervoerder de aangegeven bagage onder zijn hoede had. Evenwel is de vervoerder niet aansprakelijk indien en voor zover de schade enkel en alleen het gevolg is van de aard of een eigen gebrek van de bagage. In het geval van niet aangegeven bagage, daaronder begrepen persoonlijke bezittingen, is de vervoerder aansprakelijk indien de schade voortvloeit uit zijn schuld of die van zijn hulppersonen.

3. Indien de vervoerder het verlies van aangegeven bagage erkent of indien de aangegeven bagage niet op de bestemming is aangekomen binnen eenentwintig dagen volgend op de datum waarop zij had moeten aankomen, is de passagier gerechtigd tegen de vervoerder de rechten te doen gelden die voortvloeien uit de vervoerovereenkomst.

4. Behoudens andersluidende bepalingen wordt in dit verdrag onder „bagage” zowel aangegeven als niet aangegeven bagage verstaan.

*Artikel 18***Schade toegebracht aan goederen**

1. De vervoerder is aansprakelijk voor schade die wordt geleden in geval van vernieling, verlies of beschadiging van goederen, op grond van het enkele feit dat de gebeurtenis die de schade heeft veroorzaakt, plaats heeft gehad tijdens het luchtvervoer.

2. Evenwel is de vervoerder niet aansprakelijk indien en voorzover hij bewijst dat de vernieling, het verlies of de beschadiging van de goederen het gevolg is van een of meer van de volgende omstandigheden:

- a) de aard of een eigen gebrek van de goederen;
- b) gebrekkige verpakking van de goederen door een ander dan de vervoerder of diens hulppersonen;
- c) een oorlogshandeling of een gewapend conflict;
- d) een overheidsdaad verricht in verband met de invoer, uitvoer of doorvoer van de goederen.

3. Het luchtvervoer, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, omvat het tijdvak waarin de goederen zich onder de hoede van de vervoerder bevinden.

4. Het tijdvak van het luchtvervoer omvat geen enkel vervoer over land, zee of binnenwateren, verricht buiten een luchthaven. Indien dergelijk vervoer evenwel plaatsvindt ter uitvoering van een luchtvervoerovereenkomst met het oog op de inlading, aflevering of overlading, wordt elke schade, behoudens tegenbewijs, geacht het gevolg te zijn van een gebeurtenis die tijdens het luchtvervoer plaats heeft gehad. Indien de vervoerder, zonder de instemming van de afzender, het vervoer dat tussen de partijen is overeengekomen als luchtvervoer geheel of gedeeltelijk vervangt door een andere wijze van vervoer, wordt deze andere wijze van vervoer geacht deel uit te maken van het tijdvak van het luchtvervoer.

*Artikel 19***Vertraging**

De vervoerder is aansprakelijk voor de schade voortvloeiend uit vertraging in het luchtvervoer van passagiers, bagage of goederen. De vervoerder is echter niet aansprakelijk voor de schade voortvloeiend uit vertraging indien hij bewijst dat hij en zijn hulppersonen alle maatregelen hebben genomen die redelijkerwijs gevergd konden worden om de schade te vermijden, of dat het hun onmogelijk was dergelijke maatregelen te nemen.

*Artikel 20***Ontheffing van aansprakelijkheid**

Indien de vervoerder bewijst dat schuld of nalatigheid van de persoon die schadevergoeding vordert of van de persoon aan wie deze zijn rechten ontleent, de schade heeft veroorzaakt of daartoe heeft bijgedragen, is de vervoerder geheel of gedeeltelijk ontheven van zijn aansprakelijkheid jegens die persoon, voorzover die schuld of nalatigheid de schade heeft veroorzaakt of daartoe heeft bijgedragen. Wanneer schadevergoeding wordt gevorderd wegens dood of letsel van een passagier door een ander dan de passagier, is de vervoerder eveneens geheel of gedeeltelijk ontheven van zijn aansprakelijkheid voorzover hij bewijst dat de schuld of nalatigheid van die passagier de schade heeft veroorzaakt of daartoe heeft bijgedragen. Dit artikel is van toepassing op alle bepalingen van dit verdrag inzake aansprakelijkheid, met inbegrip van artikel 21, eerste lid.

*Artikel 21***Schadevergoeding in geval van dood of van letsel door de passagier geleden**

1. Voor schade bedoeld in artikel 17, eerste lid, die niet de 100 000 bijzondere trekkingsrechten per passagier te boven gaat, kan de vervoerder zijn aansprakelijkheid niet beperken of uitsluiten.

2. De vervoerder is niet aansprakelijk voor de in artikel 17, eerste lid, bedoelde schade voorzover deze de 100 000 bijzondere trekkingsrechten per passagier te boven gaat, indien hij bewijst dat:

- a) de schade niet te wijten was aan de schuld of nalatigheid van hem of van zijn hulppersonen, of

- b) de schade uitsluitend te wijten was aan de schuld of nalatigheid van een derde.

Artikel 22

Aansprakelijkheidsgrenzen met betrekking tot vertraging, bagage en goederen

1. In geval van schade geleden door passagiers ten gevolge van vertraging, zoals bedoeld in artikel 19, is de aansprakelijkheid van de vervoerder beperkt tot het bedrag van 4150 bijzondere trekkingsrechten per passagier.

2. Bij het vervoer van bagage is de aansprakelijkheid van de vervoerder in geval van vernieling, verlies, beschadiging of vertraging beperkt tot het bedrag van 1000 bijzondere trekkingsrechten per passagier, behoudens bijzondere verklaring omtrent belang bij de aflevering, gedaan door de passagier bij de afgifte van de aangegeven bagage aan de vervoerder en tegen betaling van een eventueel verhoogd tarief. In dat geval is de vervoerder verplicht te betalen tot het bedrag van de opgegeven som, tenzij hij bewijst dat deze het werkelijke belang van de passagier bij de aflevering te boven gaat.

3. Bij het vervoer van goederen is de aansprakelijkheid van de vervoerder, in geval van vernieling, verlies, beschadiging of vertraging beperkt tot het bedrag van 17 bijzondere trekkingsrechten per kilogram, behoudens bijzondere verklaring omtrent belang bij de aflevering, gedaan door de afzender bij de afgifte van het collo aan de vervoerder en tegen betaling van een eventueel verhoogd tarief. In dat geval is de vervoerder verplicht te betalen tot het bedrag van de opgegeven som, tenzij hij bewijst dat deze het werkelijke belang van de afzender bij de aflevering te boven gaat.

4. In geval van vernieling, verlies, beschadiging of vertraging van een deel van de goederen, of van enig daarin opgenomen voorwerp, wordt ter bepaling van de aansprakelijkheids grens van de vervoerder alleen het totale gewicht van het betrokken collo of van de betrokken colli in aanmerking genomen. Wanneer evenwel de vernieling, het verlies, de beschadiging of de vertraging van een deel van de goederen of van enig daarin opgenomen voorwerp, de waarde beïnvloedt van andere colli gedekt door dezelfde luchtvrachtbrief of door hetzelfde goederenontvangstbewijs of, bij ontbreken van deze documenten, door dezelfde gegevens vastgelegd door de in artikel 4, tweede lid, bedoelde andere middelen, wordt het totale gewicht van deze colli in aanmerking genomen ter bepaling van de aansprakelijkheids grens.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel zijn niet van toepassing indien wordt bewezen dat de schade het gevolg is van een handeling of nalaten van de vervoerder of van zijn hulppersonen welke plaats vond hetzij met de bedoeling schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap dat schade waarschijnlijk het gevolg zou zijn, voorzover, in het geval van een handeling of nalaten van hulppersonen, tevens wordt bewezen dat zij handelden in de uitoefening van hun dienstbetrekking.

6. De in artikel 21 en in dit artikel gestelde grenzen beletten de rechter niet om volgens zijn wet daarenboven nog het geheel of een gedeelte van de gerechtskosten en van de overige proceskosten die door de eiser zijn gemaakt, toe te wijzen, rente daaronder begrepen. De voorgaande bepaling is niet van toepassing indien het bedrag van de toegewezen schadevergoeding, hierbij niet inbegrepen de gerechtskosten en andere

proceskosten, niet het bedrag te boven gaat dat de vervoerder schriftelijk aan de eiser heeft aangeboden binnen een termijn van zes maanden gerekend vanaf de datum van het voorval, dat de schade heeft veroorzaakt, of vóór de aanvang van het proces indien dit na die termijn aanhangig is gemaakt.

Artikel 23

Omrekening van munteenheden

1. De in dit verdrag in bijzondere trekkingsrechten uitgedrukte bedragen worden geacht betrekking te hebben op het bijzondere trekkingsrecht zoals dit is omschreven door het Internationale Monetaire Fonds. De omrekening van deze bedragen in de nationale munteenheden geschiedt, in geval van een gerechtelijke procedure, volgens de waarde van die munteenheden, uitgedrukt in bijzondere trekkingsrechten op de datum van het vonnis. De waarde uitgedrukt in bijzondere trekkingsrechten van de nationale munteenheid van een staat die partij is bij dit verdrag, die lid is van het Internationale Monetaire Fonds, wordt berekend volgens de waarderingsmethode die door het Internationale Monetaire Fonds op de datum van het vonnis wordt toegepast voor zijn eigen verrichtingen en transacties. De waarde uitgedrukt in bijzondere trekkingsrechten van de nationale munteenheid van een staat die partij is bij dit verdrag, die geen lid is van het Internationale Monetaire Fonds, wordt berekend op een door die staat vastgestelde wijze.

2. Niettemin kunnen de staten die geen lid zijn van het Internationale Monetaire Fonds en waarvan de wet de toepassing van de bepalingen van het eerste lid van dit artikel niet toelaat, op het tijdstip van bekrachtiging of toetreding, of op enig tijdstip nadien, verklaren dat de in artikel 21 voorgescreven aansprakelijkheids grens van de vervoerder in gerechtelijke procedures op hun grondgebied wordt vastgesteld op een bedrag van 1 500 000 monetaire eenheden per passagier; op 62 500 monetaire eenheden per passagier wat betreft artikel 22, eerste lid; op 15 000 monetaire eenheden per passagier wat betreft artikel 22, tweede lid; en op 250 monetaire eenheden per kilogram wat betreft artikel 22, derde lid. Deze monetaire eenheid komt overeen met vijftenzestig en een half milligram goud van een gehalte van negenhonderd duizendste fijn. De bedragen kunnen in de betrokken nationale munteenheid worden omgerekend in ronde cijfers. De omrekening van deze bedragen in de nationale munteenheid geschiedt volgens de wet van de betrokken staat.

3. De in de laatste zin van het eerste lid van dit artikel genoemde berekening en de in het tweede lid van dit artikel genoemde omrekening geschieden op zodanige wijze dat, in de nationale munteenheid van de staat die partij is bij dit verdrag zoveel mogelijk dezelfde werkelijke waarde tot uitdrukking komt voor de bedragen genoemd in de artikelen 21 en 22, als zou voortvloeien uit de toepassing van de eerste drie zinnen van het eerste lid van dit artikel. De staten die partij zijn bij dit verdrag delen aan de depositaris hun wijze van berekening overeenkomstig het eerste lid van dit artikel mee of, in voorkomend geval, het resultaat van de omrekening overeenkomstig het tweede lid van dit artikel, bij het nederleggen van hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dit verdrag of van toetreding hiertoe en telkens wanneer zich een verandering voordoet in deze wijze van berekening of in het resultaat van de omrekening.

*Artikel 24***Herziening van de aansprakelijkheidsgrenzen**

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 25 van dit verdrag en behoudens het tweede lid van dit artikel worden de in de artikelen 21, 22 en 23 voorgeschreven aansprakelijkheidsgrenzen elke vijf jaar door de depositaris herzien, waarbij de eerste herziening plaatsvindt aan het einde van het vijfde jaar volgend op de datum van inwerkingtreding van dit verdrag of, indien het verdrag niet in werking treedt binnen vijf jaar na de datum van openstelling voor ondertekening, in het eerste jaar van zijn inwerkingtreding, door middel van toepassing van een inflatiecoëfficiënt overeenkomend met het cumulatieve inflatiepercentage sedert de vorige herziening of, in het geval van een eerste herziening, sedert de datum van inwerkingtreding van het verdrag. De te gebruiken maat voor het inflatiepercentage om de inflatiecoëfficiënt te bepalen is het gewogen gemiddelde van het jaarlijkse percentage van de stijging of de daling van de indices van de consumptieprijzen van de staten waarvan de munteenheden het in artikel 23, eerste lid, genoemde bijzondere trekkingsrecht vormen.

2. Indien de in het vorige lid bedoelde herziening vaststelt dat de inflatiecoëfficiënt de 10 % heeft overschreden, geeft de depositaris aan de staten die partij zijn bij dit verdrag kennis van een herziening van de aansprakelijkheidsgrenzen. Een dergelijke herziening wordt van kracht zes maanden na kennisgeving ervan aan de staten die partij zijn bij dit verdrag. Indien binnen drie maanden na deze kennisgeving aan de staten die partij zijn bij dit verdrag, een meerderheid van die staten kennis geeft van haar afkeuring, wordt de herziening niet van kracht en verwijst de depositaris de kwestie naar een bijeenkomst van de staten die partij zijn bij dit verdrag. De depositaris geeft onverwijld aan alle staten die partij zijn bij dit verdrag kennis van het inwerkingtreden van elke herziening.

3. Ongeacht het eerste lid van dit artikel is de in het tweede lid van dit artikel bedoelde procedure te allen tijde van toepassing, mits een derde van de staten die partij zijn bij dit verdrag de wens daartoe te kennen geeft en mits de in het eerste lid bedoelde inflatiecoëfficiënt hoger is dan 30 % sinds de vorige herziening of sinds de datum van inwerkingtreding van dit verdrag indien geen eerdere herziening heeft plaatsgevonden. Latere herzieningen volgens de in het eerste lid van dit artikel beschreven procedure vinden plaats elke vijf jaar vanaf het einde van het vijfde jaar volgend op de datum van de herziening die heeft plaatsgevonden uit hoofde van dit lid.

*Artikel 25***Beding over de aansprakelijkheidsgrenzen**

Een vervoerder kan bedingen dat de vervoerovereenkomst hogere aansprakelijkheidsgrenzen bevat dan die welke zijn bepaald in dit verdrag, of dat zij geen enkele aansprakelijkheidsgrens bevat.

*Artikel 26***Nietigheid van bepalingen in de overeenkomst**

Elk beding, strekkende om de vervoerder te ontheffen van zijn aansprakelijkheid of om een lagere grens vast te stellen dan die welke in dit verdrag is bepaald, is nietig en van onwaarde, maar de nietigheid van dat beding heeft niet de nietigheid ten

gevolge van de overeenkomst, die onderworpen blijft aan de bepalingen van dit verdrag.

*Artikel 27***Contractvrijheid**

Niets in dit verdrag kan de vervoerder beletten het sluiten van een vervoerovereenkomst te weigeren, af te zien van de verweermiddelen die hem uit hoofde van dit verdrag zijn gegeven, of voorwaarden op te nemen die niet in tegenspraak zijn met de bepalingen van dit verdrag.

*Artikel 28***Voorschotten**

In geval van een luchtvaartongeval dat leidt tot de dood of letsel van passagiers betaalt de vervoerder, indien hij daartoe gehouden is door zijn nationale wet, onverwijld voorschotten aan de natuurlijke persoon of personen die recht hebben op schadevergoeding opdat zij kunnen voorzien in hun onmiddellijke economische behoeften. Deze voorschotten vormen geen erkenning van aansprakelijkheid en zij kunnen in mindering worden gebracht op de later door de vervoerder bij wijze van schadevergoeding te betalen bedragen.

*Artikel 29***Basis voor vorderingen**

Bij het vervoer van passagiers, bagage en goederen kan elke vordering tot schadevergoeding, op welke grond dan ook, hetzij uit hoofde van dit verdrag hetzij op grond van een overeenkomst, een onrechtmatige daad of anderszins, slechts worden ingesteld onder de voorwaarden en binnen de aansprakelijkheidsgrenzen bedoeld in dit verdrag, zonder dat hiermee iets bepaald is omtrent de personen die een vordering kunnen instellen en omtrent hun onderscheiden rechten. Bij een dergelijke vordering kan men geen schadevergoeding verkrijgen bij wijze van straf of voorbeeld noch uit anderen hoofde dan tot herstel van geleden schade.

*Artikel 30***Hulppersonen — Totaal bedrag van de schadevergoeding**

1. Indien een geding wordt aanhangig gemaakt tegen een hulppersoon van de vervoerder ter zake van schade zoals bedoeld in dit verdrag, kan deze hulppersoon, indien hij bewijst dat hij heeft gehandeld in de uitoefening van zijn dienstbetrekking, zich beroepen op de voorwaarden en de aansprakelijkheidsgrenzen die de vervoerder zelf kan invoeren uit hoofde van dit verdrag.

2. Het totaalbedrag van de schadevergoeding die in dat geval kan worden verkregen van de vervoerder en van zijn hulppersonen, mag de genoemde grenzen niet overschrijden.

3. Behoudens voor het vervoer van goederen zijn de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel niet van toepassing indien wordt bewezen dat de schade het gevolg is van een handeling of nalaten van de hulppersoon die plaatsvond hetzij met de bedoeling schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap dat schade waarschijnlijk het gevolg zou zijn.

Artikel 31**Termijnen voor protest**

1. De aanneming door de geadresseerde, zonder protest, van de aangegeven bagage of de goederen, vestigt, behoudens tegenbewijs, het vermoeden, dat de bagage en de goederen in goede staat en in overeenstemming met het vervoersdocument of de gegevens vastgelegd door de andere middelen bedoeld in artikel 3, tweede lid en artikel 4, tweede lid, zijn afgeleverd.

2. In geval van beschadiging moet de geadresseerde protest doen aan de vervoerder onmiddellijk na ontdekking van de beschadiging en uiterlijk binnen een termijn van zeven dagen voor de aangegeven bagage en van veertien dagen voor de goederen, te rekenen van de aanneming. In geval van vertraging moet het protest worden gedaan uiterlijk binnen eenentwintig dagen, te rekenen van de dag waarop de bagage of de goederen te zijner beschikking zijn gesteld.

3. Elk protest moet schriftelijk worden ingebracht en overhandigd of verzonden binnen de voorgeschreven termijnen.

4. Bij gebreke van protest binnen de voorgeschreven termijnen is elke rechtsovereenkomst tegen de vervoerder niet ontvankelijk, tenzij in geval van diens bedrog.

Artikel 32**Overlijden van de aansprakelijke persoon**

In geval van overlijden van de aansprakelijke persoon is een rechtsovereenkomst tot schadevergoeding ontvankelijk, overeenkomstig de bepalingen van dit verdrag, tegen hen die wettig zijn of haar nalatenschap vertegenwoordigen.

Artikel 33**Rechterlijke bevoegdheid**

1. De rechtsovereenkomst tot schadevergoeding moet ter keuze van de eiser worden ingesteld binnen het gebied van een der staten die partij zijn bij dit verdrag, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de vervoerder, of van de hoofdzetel van diens onderneming of van de plaats waar hij een vestiging heeft, door de zorg waarvan de overeenkomst is gesloten, hetzij voor de rechter van de plaats van bestemming.

2. In geval van schade ten gevolge van de dood of lichamelijk letsel van een passagier kan de rechtsovereenkomst tot schadevergoeding worden ingesteld voor een van de rechters genoemd in het eerste lid van dit artikel of op het grondgebied van een staat die partij is bij dit verdrag waar de passagier op het tijdstip van het ongeval zijn duurzaam hoofverblijf heeft en waarheen of van waaruit de vervoerder luchtvervoerdiensten onderhoudt, hetzij met zijn eigen luchtvaartuigen, hetzij met luchtvaartuigen van een andere vervoerder uit hoofde van een handelsovereenkomst, en waarin deze vervoerder zijn luchtvervoeractiviteiten verricht vanuit ruimten die hijzelf of een andere vervoerder met wie hij een handelsovereenkomst heeft gesloten, huurt of bezit.

3. Voor de toepassing van het tweede lid:

a) wordt onder „handelsovereenkomst” verstaan een overeenkomst, anders dan een agentschapsovereenkomst, gesloten tussen vervoerders en strekkend tot het gemeenschappelijk verrichten van diensten van luchtvervoer van passagiers;

b) wordt door „duurzaam hoofverblijf” aangeduid de enige vaste en duurzame verblijfplaats van de passagier op het tijdstip van het ongeval. De nationaliteit van de passagier is in dit opzicht niet de beslissende factor.

4. De rechtspleging wordt beheerst door de wet van de rechter voor wie de zaak is aanhangig gemaakt.

Artikel 34**Arbitrage**

1. Behoudens de bepalingen van dit artikel kunnen de partijen bij de goederenvervoerovereenkomst bedingen dat elk geschil inzake de aansprakelijkheid van de vervoerder uit hoofde van dit verdrag wordt beslist door middel van arbitrage. Deze afspraak wordt schriftelijk vastgelegd.

2. De arbitrage vindt, naar keuze van de eiser, plaats in een van de plaatsen van een bevoegde rechter bedoeld in artikel 33.

3. De scheidsman of het scheidsrecht past de bepalingen van dit verdrag toe.

4. De bepalingen van het tweede en derde lid van dit artikel worden geacht deel uit te maken van elk scheidsrechtelijk beding of elke scheidsrechtelijke overeenkomst, en elke bepaling in een dergelijk beding of in dergelijke overeenkomst die daarmee in strijd is, is nietig.

Artikel 35**Termijn voor vorderingen tot schadevergoeding**

1. De rechtsovereenkomst tot schadevergoeding moet, op straffe van verval, worden ingesteld binnen een termijn van twee jaar te rekenen van de aankomst ter bestemming, of van de dag waarop het luchtvaartuig had moeten aankomen, of van de onderbreking van het vervoer.

2. De wijze van de berekening van de termijn wordt beheerst door de wet van de rechter voor wie de vordering is aanhangig gemaakt.

Artikel 36**Opeenvolgende vervoerders**

1. In de gevallen waarin het vervoer beheerst wordt door het gestelde in artikel 1, derde lid, en het verricht moet worden achtereenvolgens door verschillende vervoerders, is elke vervoerder die passagiers, bagage of goederen aanneemt, onderworpen aan de in dit verdrag gestelde bepalingen, en wordt hij geacht een der partijen bij de vervoerovereenkomst te zijn, voorzover die overeenkomst betrekking heeft op het deel van het vervoer, dat onder zijn toezicht is verricht.

2. In geval van zodanig vervoer hebben de passagier of enige andere persoon die een van deze afgeleid recht op schadevergoeding heeft enkel verhaal op de vervoerder die het vervoer heeft verricht gedurende hetwelk het ongeval of de vertraging plaatsvond, behalve in het geval, waarin de eerste vervoerder bij uitdrukkelijk beding de aansprakelijkheid voor de gehele reis op zich heeft genomen.

3. Indien het bagage of goederen betreft, heeft de passagier of de afzender verhaal op de eerste vervoerder, en de passagier of de geadresseerde die recht op afgifte heeft, heeft verhaal op de laatste vervoerder, en beiden kunnen daarenboven de vervoerder aanspreken die het vervoer heeft verricht gedurende hetwelk de vernieling, het verlies, de beschadiging of de vertraging plaatsvond. Deze vervoerders zijn hoofdelijk aansprakelijk jegens de passagier, of jegens de afzender of de geadresseerde.

Artikel 37

Recht van verhaal tegen derden

Dit verdrag laat de vraag onverlet of degene die op grond van de bepalingen daarvan aansprakelijk is, verhaal heeft op een ander.

HOOFDSTUK IV

GECOMBINEERD VERVOER

Artikel 38

Gecombineerd vervoer

1. In geval van gecombineerd vervoer, dat wordt verricht gedeeltelijk door de lucht en gedeeltelijk met enig ander middel van vervoer, zijn de bepalingen van dit verdrag, behoudens artikel 18, vierde lid, enkel van toepassing op het luchtvervoer en dat slechts indien dit aan de voorwaarden van artikel 1 beantwoordt.

2. Geen bepaling van dit verdrag belet partijen om in geval van gecombineerd vervoer in het luchtvervoerdocument voorwaarden op te nemen betreffende andere wijzen van vervoer, op voorwaarde dat de bepalingen van dit verdrag wat betreft het luchtvervoer in acht worden genomen.

HOOFDSTUK V

LUCHTVERVOER VERRICHT DOOR EEN ANDERE PERSOON DAN DE CONTRACTUELE VERVOERDER

Artikel 39

Contractuele vervoerder — Feitelijke vervoerder

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing wanneer een persoon (hierna genoemd „contractueel vervoerder”) een door dit verdrag beheerste vervoerovereenkomst sluit met een passagier of een afzender of met een persoon die handelt namens de passagier of de afzender, en een andere persoon (hierna genoemd „feitelijk vervoerder”), op grond van een machtiging van de contractuele vervoerder, het geheel of een deel van het vervoer verricht maar niet een opvolgende vervoerder is in de zin van dit verdrag. Zonder bewijs van het tegendeel wordt het bestaan van een dergelijke machtiging aangenomen.

Artikel 40

Onderscheiden aansprakelijkheid van de contractuele vervoerder en de feitelijke vervoerder

Indien een feitelijke vervoerder het geheel of een deel van een vervoer verricht dat, overeenkomstig de in artikel 39 bedoelde overeenkomst, wordt beheerst door dit verdrag, zijn zowel de contractuele vervoerder als de feitelijke vervoerder, behalve indien in dit hoofdstuk anders is bepaald, onderworpen aan de bepalingen van dit verdrag, de eerste voor het gehele in de overeenkomst voorziene vervoer, de tweede slechts voor het vervoer dat hij verricht.

Artikel 41

Wederzijdse toerekening

1. De handelingen en het nalaten van de feitelijke vervoerder of van zijn hulppersonen die handelen in de uitoefening van hun dienstbetrekking worden, met betrekking tot het door de feitelijke vervoerder verrichte vervoer, tevens geacht die van de contractuele vervoerder te zijn.

2. De handelingen en het nalaten van de contractuele vervoerder of van zijn hulppersonen die handelen in de uitoefening van hun dienstbetrekking worden, met betrekking tot het door de feitelijke vervoerder verrichte vervoer, tevens geacht die van de feitelijke vervoerder te zijn. Niettemin zal geen van deze handelingen of van dit nalaten de feitelijke vervoerder aansprakelijk kunnen maken boven de in de artikelen 21, 22, 23 en 24 gestelde grenzen. Geen bijzonder beding op grond waarvan de contractuele vervoerder verplichtingen op zich neemt die niet door dit verdrag zijn opgelegd, geen afstand van rechten of verweermiddelen die door dit verdrag worden verleend, en geen bijzondere verklaring omtrent het belang bij de aflevering, bedoeld in artikel 22 van dit verdrag, zullen van kracht zijn ten aanzien van de feitelijke vervoerder, tenzij hij daarin heeft toegestemd.

Artikel 42

Degenen aan wie opdrachten en protesten kunnen worden gericht

De opdrachten en protesten die op grond van dit verdrag tot de vervoerder worden gericht, hebben hetzelfde gevolg of zij zijn gericht tot de contractuele vervoerder dan wel tot de feitelijke vervoerder. Niettemin zijn de in artikel 12 bedoelde opdrachten slechts van kracht indien zij worden gericht tot de contractuele vervoerder.

Artikel 43

Hulppersonen

Wat het door de feitelijke vervoerder verrichte vervoer betreft, kan elke hulppersoon van deze vervoerder of van de contractuele vervoerder, indien hij bewijst dat hij heeft gehandeld in de uitoefening van zijn dienstbetrekking, zich beroepen op de voorwaarden en de aansprakelijkheidsgrenzen die uit hoofde van dit verdrag van toepassing zijn op de vervoerder wiens hulppersoon hij is, tenzij wordt bewezen dat hij op zodanige wijze heeft gehandeld dat geen beroep kan worden gedaan op de aansprakelijkheidsgrenzen overeenkomstig dit verdrag.

*Artikel 44***Totaal bedrag van schadevergoeding**

Wat het door de feitelijke vervoerder verrichte vervoer betreft, kan het totale bedrag van de schadevergoeding dat kan worden verkregen van deze vervoerder, van de contractuele vervoerder en van hun hulppersonen wanneer zij hebben gehandeld in de uitoefening van hun dienstbetrekking, niet hoger zijn dan het hoogste bedrag dat uit hoofde van dit verdrag ten laste kan worden gebracht van hetzij de contractuele vervoerder, hetzij de feitelijke vervoerder, met dien verstande dat geen van de in dit artikel genoemde personen aansprakelijk zal kunnen zijn boven de op die persoon toepasselijke grens.

*Artikel 45***Degene aan wie vorderingen tot schadevergoeding kunnen worden gericht**

Elke rechtsvordering tot schadevergoeding met betrekking tot het door de feitelijke vervoerder verrichte vervoer moet, naar keuze van de eiser, worden ingesteld tegen die vervoerder of de contractuele vervoerder dan wel tegen beiden gezamenlijk of afzonderlijk. Indien de rechtsvordering wordt ingesteld tegen slechts één van deze vervoerders, heeft die vervoerder het recht de andere vervoerder in vrijwaring op te roepen, waarbij de rechtspleging wordt beheerst door de wet van die rechter voor wie de vordering aanhangig is gemaakt.

*Artikel 46***Aanvullende rechtsbevoegdheid**

Elke in artikel 45 genoemde rechtsvordering tot schadevergoeding moet, naar keuze van de eiser, op het grondgebied van een van de staten die partij zijn bij dit verdrag, worden ingesteld hetzij voor een van de rechters voor wie overeenkomstig artikel 33 een vordering kan worden ingesteld tegen de contractuele vervoerder, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de feitelijke vervoerder of van de plaats waar de hoofdzetel van diens onderneming is gevestigd.

*Artikel 47***Nietigheid van de contractuele bepalingen**

Elk beding strekkend tot ontheffing van de aansprakelijkheid van de contractuele vervoerder of de feitelijke vervoerder uit hoofde van dit hoofdstuk of tot vaststelling van een lagere grens dan die welke in dit hoofdstuk is vastgesteld is nietig en van onwaarde, maar de nietigheid van dit beding brengt niet de nietigheid van de overeenkomst mee, die onderworpen blijft aan de bepalingen van dit hoofdstuk.

*Artikel 48***Onderlinge verhouding tussen de contractuele vervoerder en de feitelijke vervoerder**

Behoudens artikel 45 doet geen bepaling van dit hoofdstuk afbreuk aan de rechten en verplichtingen van de vervoerders

onderling, waaronder begrepen elk recht op verhaal of schadevergoeding.

HOOFDSTUK VI

OVERIGE BEPALINGEN

*Artikel 49***Verplichting tot toepassing**

Nietig en van onwaarde zijn alle bedingen in de vervoervereenkomst en alle bijzondere overeenkomsten, getroffen vóór het ontstaan van de schade, waarbij de partijen van de bepalingen van dit verdrag zouden afwijken, hetzij door aanwijzing van een wet, die zou moeten worden toegepast, hetzij door een wijziging van de voorschriften betreffende de rechterlijke bevoegdheid.

*Artikel 50***Verzekering**

De staten die partij zijn bij dit verdrag eisen dat hun vervoerders voorzien zijn van een toereikende verzekering ter dekking van hun aansprakelijkheid uit hoofde van dit verdrag. Een vervoerder kan, door de staat die partij is bij dit verdrag die de bestemming is van de door hem uitgevoerde diensten, gehouden worden het bewijs te leveren dat hij voorzien is van een toereikende verzekering ter dekking van zijn aansprakelijkheid uit hoofde van dit verdrag.

*Artikel 51***Vervoer verricht in bijzondere omstandigheden**

De bepalingen van de artikelen 3 tot en met 5, 7 en 8 betreffende de vervoersdocumenten zijn niet van toepassing op vervoer dat in bijzondere omstandigheden buiten elke normale uitoefening van het luchtvervoerbedrijf plaats heeft.

*Artikel 52***Omschrijving van de term „dag”**

Wanneer in dit verdrag sprake is van dagen, worden kalenderdagen en niet werkdagen bedoeld.

HOOFDSTUK VII

PROTOCOLLAIRE BEPALINGEN

*Artikel 53***Ondertekening, bekrachtiging en inwerkingtreding**

1. Dit verdrag staat open voor ondertekening te Montreal op 28 mei 1999 voor de staten die deelnemen aan de Internationale Luchtrechtconferentie, gehouden te Montreal van 10 tot en met 28 mei 1999. Na 28 mei 1999 staat het verdrag open voor ondertekening voor alle staten bij de zetel van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (de ICAO) te Montreal, totdat het overeenkomstig het zesde lid van dit artikel in werking treedt.

2. Dit verdrag staat eveneens open voor ondertekening voor regionale organisaties voor economische integratie. Voor de toepassing van dit verdrag is een „regionale organisatie voor economische integratie” een organisatie bestaande uit soevereine staten van een bepaalde regio, die bevoegdheden heeft inzake bepaalde onderwerpen die geregeld worden door dit verdrag en die naar behoren gemachtigd is dit verdrag te ondertekenen, te bekrachtigen, te aanvaarden, goed te keuren dan wel ertoe toe te treden. Uitgezonderd in artikel 1, tweede lid, in artikel 3, eerste lid, onderdeel b), in artikel 5, onderdeel b), in de artikelen 23, 33, 46 en in artikel 57 onderdeel b), is elke vermelding van „staat die partij is bij dit verdrag” of „staten die partij zijn bij dit verdrag” tevens van toepassing op regionale organisaties voor economische integratie. Voor de toepassing van artikel 24 zijn de vermeldingen van „een meerderheid van de staten die partij zijn bij dit verdrag” en „een derde van de staten die partij zijn bij dit verdrag” niet van toepassing op regionale organisaties voor economische integratie.

3. Dit verdrag dient te worden bekrachtigd door de staten en door regionale organisaties voor economische integratie die het hebben ondertekend.

4. Elke staat of regionale organisatie voor economische integratie die dit verdrag niet ondertekent, kan het te allen tijde aanvaarden, goedkeuren of ertoe toetreden.

5. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Internationale Bugarluchtvaartorganisatie, die bij deze wordt aangewezen als depositaris.

6. Dit verdrag treedt in werking op de zestigste dag na de datum van nederlegging bij de depositaris van de dertigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en tussen de staten die een dergelijke akte hebben nedergelegd. De akten nedergelegd door regionale organisaties voor economische integratie worden voor de toepassing van dit lid niet meegerekend.

7. Voor de andere staten en voor de andere regionale organisaties voor economische integratie treedt dit verdrag in werking zestig dagen na de nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

8. De depositaris geeft alle ondertekenaars en de staten die partij zijn bij dit verdrag onverwijld kennis van:

- a) elke ondertekening van dit verdrag en de datum daarvan;
- b) elke nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en de datum daarvan;
- c) de datum van inwerkingtreding van dit verdrag;
- d) de datum van het van kracht worden van elke herziening van de aansprakelijkheidsgrenzen vastgesteld ingevolge dit verdrag;

e) elke opzegging ingevolge artikel 54.

Artikel 54

Opzegging

1. Elke staat die partij is bij dit verdrag kan dit verdrag opzeggen middels een schriftelijke kennisgeving, gericht aan de depositaris.

2. De opzegging wordt van kracht honderdtachtig dagen na de datum waarop de depositaris de kennisgeving heeft ontvangen.

Artikel 55

Verhouding tot de andere instrumenten van het Verdrag van Warschau

Dit verdrag prevaleert boven alle regels die van toepassing zijn op het internationale luchtvervoer:

1. tussen staten die partij zijn bij dit verdrag aangezien deze staten gezamenlijk partij zijn bij de volgende instrumenten:

a) Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer, ondertekend te Warschau op 12 oktober 1929 (hierna genoemd Verdrag van Warschau);

b) Protocol tot wijziging van het te Warschau op 12 oktober 1929 ondertekende Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer, tot stand gekomen te 's-Gravenhage op 28 september 1955 (hierna genoemd Protocol van 's-Gravenhage);

c) Verdrag ter aanvulling van het Verdrag van Warschau tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer verricht door een ander dan de contractuele vervoerder, ondertekend te Guadalajara op 18 september 1961 (hierna genoemd Verdrag van Guadalajara);

d) Protocol tot wijziging van het Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer, ondertekend te Warschau op 12 oktober 1929, zoals gewijzigd bij het te 's-Gravenhage op 28 september 1955 tot stand gekomen Protocol, ondertekend te Guatemala op 8 maart 1971 (hierna genoemd Protocol van Guatemala);

e) Aanvullende Protocollen Nos. 1 tot en met 3 en Protocol van Montreal No. 4 tot wijziging van het Verdrag van Warschau, zoals gewijzigd bij het Protocol van 's-Gravenhage of het Verdrag van Warschau, zoals gewijzigd bij zowel het Protocol van 's-Gravenhage als bij het Protocol van Guatemala, ondertekend te Montreal op 25 september 1975 (hierna genoemd Protocollen van Montreal); of

2. op het grondgebied van elke staat die partij is bij dit verdrag aangezien deze staat partij is bij een of meer van de hierboven onder a) tot en met e) vermelde instrumenten.

*Artikel 56***Staten met meer dan een rechtsstelsel**

1. Indien een staat twee of meer territoriale eenheden omvat waarin verschillende rechtsstelsels van toepassing zijn op vraagstukken die door dit verdrag geregeld worden, kan hij, op het tijdstip van ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, verklaren dat dit verdrag van toepassing is op al zijn territoriale eenheden of slechts op een of meer daarvan en kan hij te allen tijde deze verklaring wijzigen door het indienen van een andere.

2. Elke verklaring van deze aard wordt meegedeeld aan de depositaris en geeft uitdrukkelijk de territoriale eenheden aan waarop het verdrag van toepassing is.

3. In het geval van een staat die partij is bij dit verdrag die een dergelijke verklaring heeft afgelegd:

- a) worden de verwijzingen in artikel 23 naar de „nationale munteenheid” uitgelegd als betrekking hebbend op de munteenheid van de desbetreffende territoriale eenheid van bedoelde staat;
- b) wordt in artikel 28 de verwijzing naar de „nationale wet” uitgelegd als betrekking hebbend op de wet van de desbetreffende territoriale eenheid van bedoelde staat.

*Artikel 57***Voorbehouden**

Geen enkel voorbehoud kan bij dit verdrag worden gemaakt, behalve dat een staat die partij is bij dit verdrag te allen tijde,

door middel van een aan de depositaris gerichte verklaring, kan verklaren dat dit verdrag niet van toepassing is:

- a) op internationaal luchtvervoer rechtstreeks door die staat verricht en geëxploiteerd voor niet-commerciële doeleinden in verband met zijn taken en plichten als soevereine staat;
- b) op het vervoer van personen, bagage en goederen ten behoeve van zijn militaire autoriteiten aan boord van luchtvaartuigen die zijn ingeschreven in of gehuurd door die staat en die geheel door of ten behoeve van deze autoriteiten zijn gereserveerd.

TEN BLIJKE WAARVAN de gevolmachtigde ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Montreal de 28ste dag van de maand mei van het jaar negentienhonderd negenennegentig in de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Spaanse en de Russische taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. Dit verdrag blijft nedergelegd in de archieven van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie en de depositaris zendt voor eensluidend gemaarmerkte afschriften toe aan alle staten die partij zijn bij dit verdrag alsmede aan alle staten die partij zijn bij het Verdrag van Warschau, het Protocol van 's-Gravenhage, het Verdrag van Guadalajara, het Protocol van Guatemala en de Protocollen van Montreal.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 juli 2001

tot wijziging van Beschikking 98/634/EG tot vaststelling van de milieucriteria voor de toekenning van de communautaire milieukeur voor matrassen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1610)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/540/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1980/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 inzake een herzien communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren⁽¹⁾, en met name op de artikelen 3, 4 en 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1980/2000 bepaalt dat de milieukeur kan worden toegekend aan een product waarvan de eigenschappen werkelijk kunnen bijdragen tot verbeteringen van essentiële milieuaspecten.
- (2) Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1980/2000 bepaalt dat per productengroep specifieke criteria voor de milieukeur worden vastgesteld.
- (3) Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1980/2000 bepaalt dat de herziening van de milieukeurcriteria en van de eisen inzake beoordeling en toezicht op de naleving van de criteria tijdig vóór het eind van de geldigheidsperiode van de voor iedere productengroep gespecificeerde criteria moet plaatsvinden en moet uitmonden in een voorstel tot verlenging, intrekking of herziening.
- (4) De Commissie heeft bij Beschikking 98/634/EG⁽²⁾ milieucriteria voor de toekenning van de communautaire milieukeur voor matrassen vastgesteld, waarvan de geldigheid krachtens artikel 3 van die beschikking op 1 oktober 2001 verstrijkt.

- (5) De geldigheidsduur van de definitie van de productengroep en de milieucriteria moet, zonder dat wijzigingen worden aangebracht, met 18 maanden worden verlengd.

- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen werden uitgewerkt en vastgesteld conform de procedures voor de vaststelling van de criteria voor de milieukeur van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1980/2000.

- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1980/2000 opgerichte comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Artikel 3 van Beschikking 98/634/EG wordt als volgt gelezen:

„De definitie van de productengroep en de specifieke milieucriteria voor de productengroep zijn geldig van 2 oktober 1998 tot en met 1 april 2003”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 9 juli 2001.

Voor de Commissie

Margot WALLSTRÖM

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 237 van 21.9.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 302 van 12.11.1998, blz. 31.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 9 juli 2001****houdende negende wijziging van Beschikking 95/124/EG tot vaststelling van de lijst van erkende viskwekerijen in Duitsland***(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1770)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2001/541/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/45/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De lidstaten kunnen, ten aanzien van infectieuze hematopoïetische necrose (IHN) en virale hemorrhagische septikemie (VHS), voor viskwekerijen in niet-erkende gebieden de status van erkend bedrijf in een niet-erkend gebied verwerven.
- (2) De lijst van erkende viskwekerijen in Duitsland is vastgesteld bij Beschikking 95/124/EG van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/498/EG ⁽⁴⁾.
- (3) Duitsland heeft de Commissie de nodige bewijsstukken overgelegd om ten aanzien van IHN en VHS aan tien viskwekerijen de status van erkend bedrijf in een niet-erkend gebied te verlenen en heeft de nationale bepalingen meegedeeld die moeten garanderen dat aan de voorschriften voor het behoud van de erkenning wordt voldaan.
- (4) De Commissie en de overige lidstaten hebben de door Duitsland voor de tien betrokken bedrijven verstrekte bewijsstukken onderzocht. De bedrijven liggen in Baden-Wurtemberg.

- (5) Uit het onderzoek van die gegevens is gebleken dat de bedrijven aan de in artikel 6 van Richtlijn 91/67/EEG vastgestelde eisen voldoen.

- (6) Bijgevolg kan aan de betrokken bedrijven de status van erkend bedrijf in een niet-erkend gebied worden verleend en moeten de bedrijven worden toegevoegd aan de lijst van erkende bedrijven.

- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bijlage bij Beschikking 95/124/EG wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 9 juli 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 1.⁽²⁾ PB L 189 van 3.7.1998, blz. 12.⁽³⁾ PB L 84 van 14.4.1995, blz. 6.⁽⁴⁾ PB L 181 van 4.7.2001, blz. 32.

BIJLAGE

I BEDRIJVEN IN NEDERSAKSEN

1. **Jochen Moeller**
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2. **Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen**
(nur die Brutanlage)
D-37586 Dassel
3. **Dr. R. Rosengarten**
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte
4. **Klaus Kröger**
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme
5. **Ingeborg Riggert-Schlumbohm**
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega
6. **Volker Buchtmann**
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
7. **Sven Kramer**
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
8. **Hans-Peter Klusak**
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle
9. **F. Feuerhake**
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden

II BEDRIJVEN IN THURINGEN

1. **Firma Tautenhahn**
D-98646 Trostadt
2. **Thüringer Forstamt Leinefelde**
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde
3. **Fischzucht Salza GmbH**
D-99734 Nordhausen-Salza
4. **Fischzucht Kindelbrück GmbH**
D-99638 Kindelbrück
5. **Reinhardt Strecker**
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt

III BEDRIJVEN IN BADEN-WURTEMBERG

1. **Heiner Feldmann**
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf
2. **Walter Dietmayer**
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen
3. **Heiner Feldmann**
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf
4. **Heiner Feldmann**
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf
5. **Oliver Fricke**
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2
6. **Peter Schmaus**
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz
7. **Josef Schnetz**
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell
8. **Erwin Steinhart**
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen
9. **Hugo Strobel**
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach
10. **Reinhard Lenz**
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal
11. **Peter Hofer**
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
12. **Stephan Hofer**
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
13. **Stephan Hofer**
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
14. **Stephan Hofer**
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
15. **Hubert Schuppert**
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
16. **Johannes Dreier**
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrachhofen
17. **Peter Störk**
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
18. **Erwin Steinhart**
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St
19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach

-
20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen
21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöhl GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kisllegg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee
33. **Kreissportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D-88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
42. **Hans Fischböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
43. **Hans Fischböck**
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
45. **Kurt Englerth und Sohn GbR**
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
46. **A. J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee
47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee
48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
49. **Hans Klaiber**
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle
50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
51. **Werner Baur**
Blitzenreute
D-88273 Fronreute-Blitzenreute
52. **Gerhard Weihmann**
Mägerkingen
D-72574 Bad Urach-Seeburg
53. **Hans und Hubert Belser GbR**
Dettingen
D-72401 Haigerloch-Gruol
54. **Staatliche Forstämter Ravensburg und Wangen**
Altdorfer Wald
D-88214 Ravensburg
55. **Anton Jung**
Bunkhoferweiher, Schanzwiesweiher and Häcklerweiher
D-88353 Kisslegg
56. **Hildegart Litke**
Holzweiher
D-88480 Achstetten
57. **Werner Wägele**
Ellerazhofer Weiher
D-88319 Aitrach
58. **Ernst Graf**
Hatzenweiler
Osterbergstr. 8
D-88239 Wangen-Hatzenweiler

59. **Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg**
Obereisenbach
Argenweg 50
D-88085 Langenargen

60. **Johann-Georg Huchler**
Gutenzell
Ochsenhauserstr. 17
D-88484 Gutenzell

61. **Meinrad Nuber**
Ochsenhausen
Obere Wiesen 1
D-88416 Ochsenhausen

62. **Bezirksfischereiverein Nagoldtal e.V.**
Kentheim
Lange Steige 34
D-75365 Calw

IV BEDRIJVEN IN NOORD-RIJNLAND-WESTFALEN

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück

4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter

5. **Wolfgang Middendorf**
Fischzuchtbetrieb Middendorf
D-46348 Raesfeld

V BEDRIJVEN IN BEIEREN

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach

2. **Werner Ruf**
Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder

3. **Rogg**
Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen

VI BEDRIJVEN IN SAKSEN

1. **Anglerverband Südsachsen „Mulde/Elster“ e.V.**
Forellenanlage Schlettau
D-09487 Schlettau

2. **H. und G. Ermisch GbR**
Forellen- und Lachszucht
D-01844 Langburkersdorf

VII BEDRIJVEN IN HESSEN

1. **Hermann Rameil**
Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil
D-34560 Fritzlar

(Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT VAN DE RAAD
van 16 juli 2001
betreffende een verbod op de afgifte van visa aan extremisten in de FYROM
(2001/542/GBVB)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid artikel 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In zijn conclusies van 11 juni 2001 heeft de Raad zijn toenemende bezorgdheid uitgesproken over de ernstige verslechtering van de veiligheidssituatie in de Voormalige Joegoslavische Republiek Medonië (FYROM) en heeft hij de voortdurende terroristische acties van etnische Albanese extremisten veroordeeld.
- (2) In zijn conclusies van 25 juni 2001 heeft de Raad alle vormen van terrorisme in de Westelijke Balkan opnieuw veroordeeld en bleef hij ernaar streven te voorkomen dat dergelijke acties de democratische processen ondermijnen, mede door middel van beperkende maatregelen zoals een verbod op de afgifte van visa aan extremisten.
- (3) Er mogen geen visa worden afgegeven aan extremisten die de vrede en stabiliteit in de FYROM in gevaar brengen en de soevereiniteit en territoriale integriteit van de FYROM bedreigen.
- (4) De EU acht het van belang dat de met de Europese Unie geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa, de geassocieerde landen Cyprus, Malta en Turkije, alsmede de EVA-landen die lid zijn van de Europese Economische Ruimte, zich bij dit gemeenschappelijk standpunt aansluiten om het effect ervan zo groot mogelijk te maken,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT AANGENOMEN:

Artikel 1

1. Er worden geen visa afgegeven aan extremisten die de vrede en de stabiliteit van de FYROM in gevaar brengen en de

sovereiniteit en de territoriale integriteit van de FYROM bedreigen.

2. De lijst van personen op wie lid 1 van toepassing is, wordt opgesteld en bijgewerkt door middel van een uitvoeringsbesluit dat door de Raad op basis van aanbevelingen van de Hoge Vertegenwoordiger wordt genomen.

Artikel 2

Het voorzitterschap zal de met de Europese Unie geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa, de geassocieerde landen Cyprus, Malta en Turkije, alsmede de EVA-landen die lid zijn van de Europese Economische Ruimte, verzoeken zich bij dit gemeenschappelijk standpunt aan te sluiten om het effect van het verbod op de afgifte van visa zo groot mogelijk te maken.

Artikel 3

Dit gemeenschappelijk standpunt zal voortdurend worden geëvalueerd.

Artikel 4

Dit gemeenschappelijk standpunt treedt in werking op de dag van zijn vaststelling.

Artikel 5

Dit gemeenschappelijk standpunt wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

L. MICHEL

BESLUIT VAN DE RAAD**van 16 juli 2001****tot intrekking van Besluit 1999/74/GBVB van de Raad betreffende de uitvoering van Gemeenschappelijk Optreden 97/288/GBVB inzake de financiering van een communicatiesysteem voor alle leden van de Groep van Nucleaire Exportlanden die geen lid zijn van de Europese Unie**

(2001/543/GBVB)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 23, lid 2,

Gelet op Gemeenschappelijk Optreden 97/288/GBVB inzake de bijdrage van de Europese Unie aan de bevordering van de doorzichtigheid bij exportcontrole op nucleair gebied ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 25 januari 1999 heeft de Raad Besluit 1999/74/GBVB aangenomen inzake de financiering van een communicatiesysteem voor alle leden van de Groep van Nucleaire Exportlanden die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽²⁾; dit besluit strekte tot uitvoering van Gemeenschappelijk Optreden 97/288/GBVB en behelsde de financiering van een veilig fax- en telefoonsysteem voor alle NSG-leden die geen lid zijn van de Europese Unie en voor het contactpunt van de NSG, welk systeem volledig verenigbaar zou zijn met het in de Europese Gemeenschap in gebruik zijnde systeem.
- (2) Op 15 mei 2001 heeft de Commissie de Raad ervan in kennis gesteld dat het wegens gebrek aan belangstelling bij de betrokken landen onmogelijk is om overeenkomstig Besluit 1999/74/GBVB uitvoering te geven aan het aanbod van de Europese Unie betreffende een veilig fax- en telefoonsysteem.
- (3) Het door de leverancier gevorderde bedrag van de kosten voor de contractueel uitgevoerde voorbereidende werkzaamheden beloopt in totaal 41 133,75 EUR.

- (4) Op het beheer van de nog krachtens Besluit 1999/74/GBVB te verrichten uitgaven zijn de communautaire budgettaire procedures en voorschriften van toepassing.

- (5) Besluit 1999/74/GBVB dient derhalve te worden ingetrokken,

BESLUIT:

Artikel 1

Besluit 1999/74/GBVB wordt ingetrokken.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Artikel 3

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2001.

*Voor de Raad**De voorzitter*

L. MICHEL

⁽¹⁾ PB L 120 van 12.5.1997, blz. 1.⁽²⁾ PB L 23 van 30.1.1999, blz. 4.